

SKOLAS IZDOD KALENDĀRUS.

Iemirdzies! – tāda ir Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas jaunā kalendāra tēma.

→ 4. lpp.

Kabilē Ziemassvētkos ar dāvanām tradicionāli **apciemoti pensionāri**, kuri vecāki par 75 gadiem.

→ 5. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
0,68 eiro

Nr. 2
(11 384)

Piektdiena, 2019. gada 4. janvāris

Vismaz mēnesi vēl pa vecam

No janvāra tomēr nevarēs visus veselības pakalpojumus dalīt divos grozos – pamata un pilnajā, kā paredzēts Veselības aprūpes finansēšanas likumā. Nacionālajam veselības dienestam (NVD) neizdodas lietot datorsistēmu, kas ārstiem nodrošinātu ziņas par apdrošinātiem un neapdrošinātiem iedzīvotājiem.

„Likums jāpilda, bet ārsti nav apmierināti, ka pacienti jākvalificē pēc tā, kādi medicīnas pakalpojumi kuram pienākas,” saka Kuldīgas ģimenes ārste Rūta Eglīte, piebilstot, ka e-veselībā līdz šim nav darbojies nekas cits kā vienīgi receptes.

Kurzemnieks jau rakstījis, ka 1. janvārī bija jāstājas spēkā valsts veselības apdrošināšanai, kas paredzēta gada beigās pieņemtajā likumā.

Ģimenes ārste Rūta Eglīte vakar pastāstīja, ka ārstiem tas problēmas nerada, bet pacienti ir nobažījušies. „Viņi nesaprot, kā uzzināt, kurā grupā tiek ierindoti un kā tas atsauksies uz viņu veselību. Janvārī viss vēl pa vecam, bet šis ir pēdējais

laiks sakārtot lietas, jo likums pieņemts un agri vai vēlu stāsies spēkā. Likums jāpilda, bet ārsti ar to nav mierā, jo uzskata, ka mums uzkrāts pienākums klasificēt cilvēkus pa kategorijām. Tad jau arī jādala, kam nelaimē pienākas policijas vai ugunsdzēsēju palīdzība. Veselības tēma ir ļoti jutīga, jo medicīnas pakalpojumi būtu jānodrošina pilnīgi visiem. Ārsti uzklausa pacientu nepatiku, bet mēs pie

tā neesam vainīgi.”

R.Eglīte piekrīt Latvijas Ārstu biedrībai, ka arī turpmāk datorsistēmas darbā var būt pārrāvumi: „E-veselībā jau līdz šim darbojas tikai receptes, pārējais nedarbojas.”

→ Vairāk 2. un 3. lpp.

Inguna Spuleniece
Lāsma Reimanes foto

→ 8. lpp.

„Ar idejām un darbiem vienmēr esmu gājis pussolīti pa priekšu pārējiem. Mani interesē viss jaunais, bet, kad tas kļūst ikdienišķs, meklēju ko jaunu,” saka skrundenieks **Imants Johansons**.

Iedvesmas stāstos

dalās Aizputes biedrības Linmeijers vadītājs **Vilis Brūveris** un Sabiles Sarades namiņa izveidotāja **Ieva Lāce**.

→ 10. lpp.

Pirmdien, 7. janvārī:

- Vīgantū ģimenes pieredze.
- Inese Zandere par lasīšanu.
- Pie Mārtiņa Mednieka Snēpelē.
- Jauns auto ātrajiem.

ISSN 1407-9755

No policijas ziņām. Liepājas ielā Kuldīgā sabojāta Ziemassvētku dekorācija – stikla mājiņa. Trīs video redzami cilvēki pēc tam situāciju logus Liepājas ielā.

→ 3. lpp.

REDZĒJUMS

Pateicības izjūtu var izkopt

Ikdienā galvenokārt domājam, kas darāms, kas jānokārto, jāsakārto. Tas labi, jo tā ir savas dzīves plānošana, lai viss notiktu pareizajā ritmā un laikā, lai mērķtiecīgi virzītos pretim iecerētajam. Bet, kā zināms, nākotne veidojas uz pagātnes bāzes, tādēļ man šķiet ļoti vērtīgi laiku pa laikam tajā atskatīties.

„Arī savu prātu jāiemāca domāt tādā veidā, kāds pašam dotu vislielāko labumu.”

Gadījumā kā rituāls man kļuvis tas, ka uz baltas lapas uzrakstu visu togad notikušo, par ko varu būt pateicīga. Domas ir šaudīgas – skrien te un tur, bet, kad tās rakstiski sakopotas vienuviet, paveras interesanta kopaina par pašas dzīvi. Izrādās, ir tik daudz sīkumu un arī lielu notikumu, par kuriem varu teikt paldies, ja to sev atgādinu. Ja neesmu slimojusi, varu būt pateicīga. Ja esmu slimojusi, varu būt pateicīga, ka atveseļojos. Ja izdevies kaut kur aizbraukt, satikt mīļu cilvēku, kādu iepriecināt, nopirkt kaut ko sen kārotu...

Iemeslu saraksts vienmēr iznāk garumgarais, un esmu

Jolanta Hecenberg, 63350565, jolantah99@gmail.com

pārliecināta, ka arī citiem tāds būtu, ja par to padomātu. Apziņa, ka varu būt pateicīga un man paveicies, rada laimes izjūtu un optimismu, un tas pilnīgi noteikti nāk par labu laimīgai nākotnei. Pateicība ir kā sirds atmiņa, kas palīdz labajām domām transformēties par laimīgām izjūtām.

Pateicība kā pulsējoša mirkļa izjūta nejausi atnāk pie katra īpaši patīkama notikuma iespaidā, bet, lai tā būtu pastāvīga izjūta, psihologi iesaka to trenēt. Līdzīgi kā jebkuras citas prasmes jāiemāca arī savu prātu domāt tādā veidā, kāds pašam dotu vislielāko labumu. Pirmie solīši tam pretī ir teikt paldies pēc iespējas biežāk. Pateicības galvenais uzdevums: prātu, kas nereti pārāk aizņemts, apcerot to, kā nav, fokusēt uz to, kas mums jau ir. Un turpmāko domu virzīt, balstoties pārliecībā, ka pasaule ir laba, Visums – bagāts un gatavs savos labumos dalīties ne tikai ar tiem tur citiem, bet arī mani. Pateicība kā slēdzis pārslēdz prātu uz citu realitāti. Tas, kas vēl pirms mirkļa likās pavisam melns, var iekrāsoties pelēks un varbūt pat balts. Pateicība esot pamats tam, lai sirdī ienāktu mīlestība. Varbūt ir vērts arī tev pamēģināt kaut vai joku pēc uzrakstīt savu pateicības sarakstu? Ja nu kļūsti laimīgāks?

MANUPRĀT

Ierēdņu modināšana

Viens no vakar plašsaziņas līdzekļos apspriestajiem tematiem bija ziņa, ka augstākā ierēdniecība par sešiem tūkstošiem eiro mācījusies atrast sevi. Proti, 20 valsts iestāžu vadītājiem un vietniekiem no budžeta (kā gan citādi!) samaksāts par kursiem, kuros viņi mācījušies apzinātības prakses tehniku un metodiku, trenējušies vērtībā, uzzinājuši sevis atrašanās un pamošanās metodes u.c. zinības. Nācās trīsreiz pārlasīt Valsts kancelejas skaidrojums, cik saprātīgs šāds naudas izlietojums. Izrādās, ka augstākā līmeņa vadītāji visvairāk pakļauti izdegšanas riskam. Un, ja cilvēks nespēj pārvaldīt sevi, tad citus arī ne, kur nu vēl valsti. Loģiski. Tāpat kā kāds interneta komentārs: „Jau sen bija skaidrs, ka valsts pārvaldē daudzi ir aizmiguši un zaudējuši realitātes izjūtu. Maz ticams, ka kursi palīdzēs to atgūt.” Ņemot vērā pārmērīgos tēriņus budžeta deficīta apstākļos, tie seši tūkstoši tāds nieks vien ir. Nebūs liela skāde, ja tie 20 tomēr nepamodīsies.

Daina Tāfelberga, tālr. 63350563, daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

PĒC PUBLICĒTĀ

Par čekas maisiem

Izlasījis *Kurzemniekā* cilvēku viedokļus par čekas maisiem, kā arī klausoties diskusijas par šo tēmu citur, lasītājs Helmuts rosina pagātnē neraknāties: „Es tak zinu, kas manu tēvu nosūdzēja, – tas bija mūsu radnieks! Viņš miris Latvijā un tēvs izsūtījumā. Bet mēs dzīvojam tālāk.” Bet Aija, izlasījusi bijušā Latvijas Universitātes rektora Mārča Auziņa stāstu, kā jaunais zinātnieks piekritis sadarboties, lai tiktu stažēties ārzemēs, uzskata, ka šis ir pareizais atfiršanās ceļš – izstāstīt, kā bijis. Cita lieta, vai cilvēki tam notic.

IEPRIECAS

PALDIES PAR JUMTU!

Stacijas ielas 2. mājas iedzīvotāji Skrundā vēlas pateikt paldies bijušajam komunālās saimniecības nekustamo īpašumu pārvaldniekam Uldim Zariņam par labo vienošanos jumta uzlikšanai. Darbs pabeigts – jumts uzlikts mēneša laikā.

JELGAVAS IELĀ DROŠĀK

Kuldīdznieki Māris un Guna priecājas, ka Jelgavas ielā pamazām pazūd gājējus apdraudējušie grausti. „Kamēr ielas malā tie nebija nojaukti, baidījāmies ar bērniem gar tiem iet, jo kuru katru brīdi kaut kas varēja krist virsū. Vēl jācer, ka tiks nojaukta arī trešā ēka, kā solīts. Tad droši varēsim staigāt pa to ielas pusi, kurā ir laba ietve, nevis pa otru, kur tā izdrupusi. Protams, skumji, ka paši vietējie dažos gados *Vulkāna* ēkas noveduši līdz graustu stāvoklim, izzogot gan metālu, gan koka detaļas.”

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kāds ir jūsu viedoklis par jauno obligāto veselības apdrošināšanu, kas pagaidām gan nedarbojas?

Pārsla Grišanova, friziere (pašnodarbinātā): – Nu, neteikšu, ka pozitīvs. Atkal izdevumi, un mēs nenopelnām tik lielu naudu, lai vienkārši samaksātu vairāk nekā 200 eiro. Ja summa būtu mazāka, piemēram, 100 eiro gadā, es neko neteiktu. Galvenais – viss jāsamaksā

uzreiz, pa daļām nevar. Ar pārējām frizierēm runājām, ka varētu labāk sadalīt, teiksim, reizi ceturksnī. Pagaidām neesmu samaksājusi, bet domāju meklēt apdrošināšanas kompānijas. Vairs jau nav jaunības, un jāreķinās, ka kaut kas var notikt, bet šī summa par traku, īpaši tāpēc, ka mums nav noteiktas algas: te darbs ir, te nav, īpaši ziemā.

Laimdota Rūtenberga, kuldīdzniece: – Pozitīvs. Visiem kaut kas jāmaksā. Citi saņem 500 eiro aploksnē un var tērēt visu, bet mums, kas tikpat saņemam pirms nodokļu samaksas, tērēšanai paliek tikai 350. Tāpēc tas ir tikai godīgi, jo es visu laiku nodokļus maksāju un ārstējos tāpat kā tie, kuri nemaksā.

Līga Dārziņa, strādā pansionātā: – Es strādāju, un par mani nodokļus maksā, tāpēc uz mani tieši tas neattiecas. Citi saka: nav godīgi, ka ārzemēs strādājošie izmanto šejienes medicīnas pakalpojumus. Bet man ārzemēs ir divas meitas, un viņas mūs atbalsta. Kad man vajadzēja magnētisko rezonansi, meita par to samaksāja, jo man tobrīd nebija naudas. Viņa bieži maksā manus medicīnas izdevumus. Man ir daudz paziņu, kuru bērni dzīvo ārzemēs un materiāli palīdz, jo ar naudu, kuru nopelnām mēs, grūti visu samaksāt. Tāpēc tas ir koks ar diviem galiem – ne īsti pareizi, ne nepareizi.

LASĪTĀJS APBĒDINĀTS

Jāpiecieš līdz pavasarim

Kāda snēpelniece pastāstīja, ka pagasta veikalā grūti iekļūt vecākiem ļaudīm vai cilvēkiem ar kustību traucējumiem. Pakāpieni pie padomju gados celtās ēkas apdrupuši, ziemā apledojuši, bet nav margu, kur pieturēties. Sievietes māte staigā ar nūju, viņai un citiem senioriem veikals vajadzīgs, jo uz pilsētu tikt vēl grūtāk. Pārdevējas teikušas, ka saimnieks solījis ko darīt.

SIA *Pārša* īpašnieks Gatis Rozenfelds atbild: Snēpelles veikala trepes (daži pakāpieni) ir nākamais darbs pēc tam, kad remonts beigsies citā vietā. Tas aktuāli jau no vasaras, diemžēl pietrucis resursu. Paredzēts ierīkot arī uzbrauktuvi. Ziemā celtniecība nevar notikt, tāpēc snēpelniekiem jāpaciešas līdz pavasarim.

LASĪTĀJS SATRAUKTS

Apkure jāpārbūvē

Kāda lasītāja uztraukta, ka viņas paziņai Kuldīgā, Planīcas ielā 8, vienā istabā nesilst radiatori.

„Māju apsaimnieko *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* (KKP). Paziņa dzīvo trešajā stāvā. Iepriekšējos gados siltums bija, šogad vairs ne. Pārbaudītāji bijuši vismaz 12 reizes, neviens neko nav atradis, bet cilvēks salst.”

Uzņēmuma sabiedrisko attiecību vadītāja Anita Zvingule atbild: „Mūsu speciālisti vairākkārt meklējuši, kā problēmu novērst. Daudzārt bijuši vietēji remontdarbi un izskatīti visi varianti, bet secinājumi nav iepriecinoši – vienā dzīvoklī to nevar atrisināt. Jāpārbūvē siltumapgāde visā mājā. Vasarā dzīvokļu īpašnieki nolēma piedalīties siltināšanas projektā ar Eiropas atbalstu. Ir bijis energoaudits, noskaidrotas apkures problēmas. Tiek sagatavots projektēšanas uzdevums, un viena sadaļa ir apkures pārveide. KKP to izvirzīs kā obligātu nosacījumu.”

Arta Pole, šuvēja (pašnodarbinātā): – Es maz slimoju, tāpēc uzskatu, ka pagaidām varu iztikt ar pakalpojumu pamata grozu. Cik zinu, apdrošināšanas kompānijas privātpersonām veselības apdrošināšanu nepiedāvā. Dažas šuvējas pievienojās kādai iestādei un par sevi samaksāja. Es saprotu: ārzemnieki vienreiz divreiz gadā atbrauc, izstaigā ārstus un brauc atpakaļ – no viņiem maksu varētu paņemt. Bet kāpēc jāņem no mums, kam naudas tā nav? Es kā pašnodarbinātā maksāju nodokļus. Cilvēkiem naudas nav, tāpēc lielākā daļa iztiks ar pamata grozu, turklāt no lielā groza tas ar neko dižu neatšķiras, tikai tas, ka tur lielie aparāti klāt. Varbūt maksās tie, kuri daudz slimo, bet tādi kā es ne.

Uldis Andersons, drēbnieks (pašnodarbinātais): – Īsti neesmu lietas kursā. Kaut ko pa ausu galma esmu dzirdējis. Noteikti jau būs jāapdrošinās. Es būtu gatavs maksāt līdz 250 eiro gadā – vairāk gan ne. Pats pie ārstiem daudz neeju, varbūt divreiz gadā, bet drošības pēc jāapdrošinās būs, jo ko var zināt.

Antons Dārziņš, piedalījies Černobiļas atomelektrostacijas avārijas seku likvidācijā: – Uz mani tas neattiecas, jo biju Černobiļā un man medicīnas pakalpojumi ir bez maksas. Nezinu, kā vērtēt – ja cilvēkam nav, ko samaksāt, tad atliek pasūtīt zārku? Pie ārstiem eju reti, bet, kad vajag, visur tieku ātri. Vienīgi zāles varētu būt lētākas.

Antra Grinberga, Lāsmas Reimanes foto

Vismaz mēnesi vēl pa vecam

(Sākums 1. lpp.)

NVD jau gada pēdējās dienās paziņoja, ka datorsistēmas darbībā konstatētas problēmas, tāpēc līdz īpašam paziņojumam mediķiem jāievēro pērnā gada pacientu pieņemšanas noteikumi.

Kurzemes nodaļas vadītāja Anita Zolmane uzsver, ka līdz 1. janvārim iemēģināt datu bāzi lieguši likumi, pamazām tā tiekot vākta kopā, jo no veselības apdrošināšanas iemaksām atbrīvoto grupu ir ļoti daudz – 21. „Kamēr visi reģistri tiek savākti, laiciņš paiet,” viņa atzīst.

Savukārt iedzīvotāji, kuri maksā, nav apmierināti, ka arī nemaksātāji visu janvāri varēs izmantot pilnā groza pakalpojumus. Bet Latvijas Ārstu biedrība aicina līdz jūnijam saglabāt līdzšinējo veselības aprūpes finansēšanu, jo vajagot papildu diskusiju par divu grozu sistēmu un tās ietekmi uz pakalpojumu pieejamību, „kas jau tā ir viszemākā Eiropas Savienībā”. Biedrība brīdina, ka e-veselības tehniskās problēmas arī turpmāk var apgrūtināt pacientu statusa noteikšanu, kad viņi apmeklē ģimenes ārstu un veselības aprūpes iestādes.

VESELĪBAS APRŪPES FINANSĒŠANAS

LIKUMS PAREDZ

◆ Valsts veselības apdrošināšanai visiem iedzīvotājiem nodrošinātu medicīnas pakalpojumu minimumu. Pilns klāsts būtu pieejams tiem, kuri kā darba pēmeji maksā sociālās iemaksas vispārējā nodokļu režīmā vai pieder pie kādas sociāli mazāk aizsargāto iedzīvotāju grupas.

◆ Lai valsts veselības apdrošināšanas sistēmai pievienotos, pārējie no 1. septembra varēja par veselības apdrošināšanu maksāt brīvprātīgi.

◆ Apdrošināšanas iemaksas:

pērn – 51,60 eiro gadā (1% no minimālās mēnešalgas gada summas);

šogad – 154,80 eiro gadā (3%);

nākamgad – 258 eiro gadā (5%).

◆ Svarīgi!

Ja par veselības apdrošināšanu nav iemaksāts 2018. gadā, šogad jāmaksā par abiem kopā – 206,40 eiro.

Par 2020. gadu var maksāt šogad. Par konkrēto gadu nevar maksāt pa daļām.

/Nacionālā veselības dienesta informācija/

Divi pakalpojumu grozi

Veselības aprūpe sadalīta divās daļās: pilnajā un minimālajā.

PILNĀ PIENĀKAS:

◆ bērniem līdz 18 gadiem, bāreņiem un bez vecāku gādības palikušajiem līdz 24 gadiem;

◆ jauniešiem, kuri mācās vispārējās un profesionālās izglītības iestādēs, vai pilna laika studentiem;

◆ Nodarbinātības valsts aģentūrā reģistrētajiem bezdarbniekiem;

◆ orgānu donoriem;

◆ Černobīļas atomelektrostacijas avārijas seku likvidācijā cietušajiem;

◆ tiem, kuri saņem atļidzību par adoptējamā bērna aprūpi pirms adopcijas;

◆ tiem, kuri saņem bērna invalīda kopšanas pabalstu vai piemaksu pie ģimenes valsts pabalsta par bērnu invalīdu;

◆ tiem, par kuriem ir maksātas vai bija jāmaksā sociālās apdrošināšanas iemaksas, laulātie, kuri audzina bērnu līdz septiņiem gadiem vai vismaz trīs bērnus līdz 15 gadiem;

◆ tiem, kuri saņem pakalpojumus ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas iestādēs, kas reģistrētas Sociālo pakalpojumu sniedzēju reģistrā;

◆ tiem, kuri no ilgstošās sociālās aprūpes un rehabilitācijas iestādēm izstājušies, lai šos pakalpojumus saņemtu

dzīvesvietā;

◆ pilngadīgajiem, kuri saņem reģistrētas grupu mājas pakalpojumus;

◆ tiem, kuri saņem bērnu kopšanas vai vecāku pabalstu;

◆ I vai II grupas invalīdiem;

◆ pensionāriem, arī izdienas pensijā;

◆ politiski represētajiem, nacionālās pretošanās kustības un 1991. gada barikāžu dalībniekiem;

◆ mūkiem un mūķenēm klosteros;

◆ vardarbīgos noziegumos cietušajiem un cilvēktirdzniecības upuriem;

◆ apcietinātajiem un notiesātajiem, kuri sodu izcieš brīvības atņemšanas iestādē, u.c.

PAMATA GROZS

◆ Neatliekamā palīdzība: Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests, slimnīcu uzņemšanas nodaļas, steidzamās medicīniskās palīdzības punkti, stacionāri. Neatliekamā palīdzība slimnīcā līdz dzīvības briesmu novēršanai.

◆ Ģimenes ārsta aprūpe (profilaktiskā apskate, vakcinācija, mājas vizīte pēc Ministru kabineta noteikumiem un manipulācijas ārsta praksē).

◆ Diagnostiskie izmeklējumi ar ģimenes ārsta nosūtījumu – viņam ir tiesības pacientu nosūtīt uz tiem valsts samaksātajiem izmeklējumiem un laboratoriskajām analizēm, kuru rezultātu izvērtēšana ir ģimenes ārsta ziņā.

◆ Valsts vēža skrīnings (profilaktiskās pārbaudes).

◆ Grūtnieču aprūpe un dzemdību palīdzība.

◆ Ārstniecība, tai skaitā kompensējamās zāles pacientiem ar psihisku

slimību, atkarību, cukura diabētu, infekciju slimību, piemēram, HIV, AIDS, tuberkulozi.

◆ Hroniskās hemodialīzes, hemofiltrācijas un peritoneālās dialīzes procedūras (pacientiem ar nieru mazspēju).

◆ Onkoloģija, tostarp zaļais koridors, ārstēšana, zāļu kompensācija, medicīniskā rehabilitācija.

◆ Programma agrīnai sirds un asinsvadu slimību atklāšanai.

PILNAIS GROZS (PAPILDUS PAMATA GROZAM)

◆ Primārā aprūpe, tai skaitā zobārstniecība bērniem līdz 18 gadiem un atsevišķām grupām pēc Ministru kabineta noteikumiem.

◆ Ārstu speciālistu konsultācijas un vecmāšu palīdzība, tai skaitā sporta ārsta aprūpe bērniem ar paaugstinātu fizisko slodzi, redzes asumu koriģējošu optikas izstrādājumu izrakstīšana bērniem.

◆ Laboratoriskie un diagnostikas izmeklējumi ar speciālista nosūtījumu.

◆ Medicīniskā apaugļošana.

◆ Ārstniecība dienas stacionārā.

◆ Ārstniecība stacionārā, tostarp pakalpojumi traumatoloģijā un ortopēdijā (traumu seku, kaulu un locītavu slimību ārstēšana, ja par tā vajadzību lēmis traumatologs un otropēdu konsiljijs; endoprotezēšana u.c. operācijas), orgānu un audu transplantācija noteiktā apjomā.

◆ Medicīniskā rehabilitācija.

◆ Veselības aprūpe mājās.

◆ Kompensējamās zāles un medicīniskās ierīces.

◆ Psihoterapeitiskā un psiholoģiskā palīdzība, tai skaitā metadona terapijas kabinetu pakalpojumi noteiktos gadījumos.

◆ Atlīdzināti izdevumi par plānveida ārstniecību citās Eiropas Savienības, Eiropas Ekonomikas zonas valstīs un Šveicē (pēc noteiktas kārtības).

/Veselības ministrijas informācija/

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Sabojā stikla namiņus un sit logus

27. decembris. Nepiederoša automašīna invalīdu stāvvietā, bet šoferis tiek cauri ar aizrādījumu, jo nožēlo. Pusdeviņos vakarā ziņo, ka tualetē pie *Kūravas* iekšā un ārā skraida meitenes. Aizbraucam, pārkāpumu nekonstatējam, bet meiteņu uzvārdus pierakstām.

28. decembris. Pirms diviem naktī kāds lūdz aizbraukt uz daudzdzīvokļu māju Piltenes ielā, kur iepriekšējā naktī salauzta kāpņu telpas durvis. Zvanītājam šķiet, ka kāds atkal gar tām grabinās, bet nevienu nestopam. Dienā zvana no Ventas ciema, kur pie konteineru izmestas autoriepas. Vainīgais zināms, sākam administratīvo lietvedību. Piltenes ielā divas tumsnējas sievietes uz ielas piedāvājot pirt dažādas mantas. Braucam, bet viņas jau prom. Mums ir ziņas no citām pilsētām, ka uzdarbojas iebraucējas no Rumānijas. Baznīcas ielas pagalmā kaimiņš regulāri rūcinot automašīnu un traucējot bērnam gulēt. Noteikumi atļauj apdzīvotās vietās automašīnu darbināt ne ilgāk par piecām minūtēm. Liepājas

ielā sabojāta Ziemassvētku dekorācija – stikla mājiņa. Video redzam trīs cilvēkus, kuri iepriekšējā naktī to izdarījuši un pēc tam situāciju logus Liepājas ielā. 23.13 zvana, ka Grants ielā skan skaļa mūzika. Palūdzam to izslēgt.

29. decembris. No Rumbas pagasta lūdz apskatīt kādu māju, kurā esot nepiederoša persona. Aizvedam uz Kuldīgas autoostu, lai dodas uz savām mājām. Ap astoņiem vakarā kāds zvana un lūdz, lai fiksējam, ka viņa sieva mājās atnākusi reibumā, – to arī izdarām. Pēc desmitiem zvana, ka Smilšu ielā kāpņu telpā guļ piedzērusies sieviete – tā pati, par kuru nupat zvanījās vīrs. Ievietojam izolatorā.

30. decembris. Pēc vieniem naktī Valsts policija zvana, ka kultūras centra garderobē vīrietim netiek atdots mētelis. Tā kā mums izolatorā klients, nevaram izbraukt. Vakārā autoostā uz grīdas guļ cilvēks – izturas ļoti agresīvi, nogādājam slimnīcā. Vēlāk no tās zvana, ka agresīvais jāsavalda, bet tad jāsauca apsardze.

31. decembris. 15 minūtes pēc pusnakts Kurmālē kādās mājās traucēts naktsmiers. Aizbraucam – viss klusu. Dienā Mucenieku ielā patruļa redz vīrietis, kurš publiskā vietā lieto alkoholu. Savācam uz izolatoru. Nodrošinām kārtību Jaunā gada pasākumā.

1. janvāris. 45 minūtes pēc pusnakts zvana, ka Parka ielā notiek salūts, kas apdraud ēkas un automašīnas. Ar tā rīkotājiem aprunājamies. 1.22 patruļa redz, ka Mārtiņsalā ar lielu liesmu deg ugunsurs. Neviens nav, deg atkritumi – kastes no salūta. Uguni nodzēšam, ierosināsim administratīvo lietvedību pret salūta šāvējiem. Baznīcas ielā atvērts logs, kas vējā izsists un apdraud garāmgājējus, – vietu norobežojam. Pusvienpadsmitos vakarā patruļa redz, ka Liepājas ielā atkal sabojātas stikla mājiņas. Video redzam, kas to izdarījis. Zvana no slimnīcas, ka tur ir agresīvs cilvēks, kuru nav iemesla paturēt. Tas ir tas pats, kuru nogādājam pirms pāris dienām. Iesakām izsaukt apsardzi.

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas vecākais inspektors **Dzintars Pakalns**.

Mainīts Virkas–Pelču autobusa laiks

Nemot vērā iedzīvotāju ieteikumus, no 2. janvāra ieviestas pārmaiņas maršrutā Virka–Pelči.

No pirmdienas līdz sestdienai autobuss no Virkas tagad izbrauc 10.00, bet no Pelčiem – 10.30 (līdz šim bija attiecīgi 9.20 un 9.50). Papildus tam no pirmdienas līdz sestdienai reiss no Virkas sākas 18.50 un no Pelčiem – 19.20. Savukārt autobuss, kas līdz šim no Virkas izbrauca 10.20 un no Pelčiem 10.50, vairs nekursēs, informē Autotransporta direkcijas pārstāve Lilita Pelčere.

MEDIĶI ZIŅO

Paslīd un krīt, arī reibumā

Stāsta Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra statistiķe **Dārta Girgensone**.

No 28. decembra līdz 2. janvārim mediķi devušies uz 58 izsaukumiem. Slimnīcā nogādāti 34 pacienti. 14 vīrieši un divas sievietes bijušas reibumā. Gūtas trīs krimināltraumas: viena Rudbāržos, divas Kuldīgā. Cietušas divas sievietes (33 un 38 gadi) un vīrietis (19) – visi reibumā.

Gudeniekos sieviete (71) sētā neveikli pagriezusi kāju un sajutusi asas sāpes gūžā. Ar ciskas kaulu lūzumu viņa nogādāta ārstniecības iestādē. Sieviete (81) kāja paslīdējusi istabā uz grīdas, un viņa pakritusi, guvusi galvas, muguras un ceļu sasitumus. Vīrietis (27) reibumā paslīdējis uz pakāpienu, ar sānu atsities pret pakāpienu un sasitis ribas. Ar iespējamiem lūzumiem viņš nogādāts ārstniecības iestādē. Tur nonācis arī vīrietis (37), kas saindējies ar alkoholu. Svētku laikā paaugstināts asinsspiediens bijis astoņiem pacientiem no 49 līdz 90 gadiem.

Kalendāra ienākumi – skolēniem

Alsungas mūzikas un mākslas skolas audzēkņu zīmējumos iemūžināti dabas skati un ēkas dažādos gadalaikos – tie izdoti kalendārā. Par iegūto naudu ik gadu tiek pirktas krāsas un zīmuļi, ko bērni izmanto skolā.

Kalendārs tiek veidots ceturto gadu, idejas autore ir realizētāja ir skolotāja Natalja Štefaņuka: „Nu jau tā kļuvusi par tradīciju. No audzēkņu gada laikā tapušajiem darbiem izvēlamies piemērotākos, bet vāku ar baznīcu šoreiz zīmējusi absolvente Krista Strujeviča.” No 200 eksemplāriem daļa uzdāvināta partneriem un zīmējumu autoriem, daļa nopērkama skolā. Pašvaldība šogad savu kalendāru nav izdevusi – reprezentācijai pasūtījusi un dāvinās bērnu zīmēto.

Jolanta Hercenberga

Ar talantu iemirdzēties

Vienu no kalendāra **lemirdzies!** dzejoļiem sarakstījusi 12. klases skolniece Roberta Balode.

Tais mirkļos, kad liekas,
Ka tumsā pār tevi palagu klāj,
Kad sveces liesma mazliet
drūmāka vīd,
lemirdzies pats
Un sāc šodien, ne rīt!
Kā zvaigzne krēslas stundās,
Kas prieku pati sev rada,
Tā pati spīd,
Tā kopā ar citām zvaigznēm
Palīdz nakti gaišāku padarīt.

Kalendāra prezentācijā
uzstājas KMHZV skolēni
Nika Plivča, Samuels
Seļava, Ieva Valdmāne,
Maksimilians
Brazovskis un Endija
Megne.

lemirdzies! – tāda ir Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas (KMHZV) jaunā kalendāra tēma.

Kā stāsta latviešu valodas un literatūras skolotāja Rita Kunga, ideja par kalendāru, kurā publicēti skolēnu literārie un mākslinieciskie darbi, radusies līdzpārvaldei jau pirms 16 gadiem. Kopš tā laika tā tēma saistīta ar nākamajā gadā nozīmīgu notikumu. Pērnā gada kalendārs *Mana Kuldīga manā Latvijā* veidots, domājot par valsts simtgadi. Šogad KMHZV svinēs

30. jubileju. Uz salidojumu 11. maijā aicināti visi absolventi, tostarp tie, kuri cits par citu spožāk mirdz Latvijā vai citur pasaulē. Publicēti 24 zīmējumi, kā arī dzejoļi, ko radījuši skolēni no 1. līdz 12. klasei. Darbos ietverta ne tikai skolas jubileja, bet arī tēvu zemes skaistums, Ziemassvētku brīnums, Jāņu nakts burvība, vasaras plaukums, Visuma neaptveramība utt.

Vairākus gadus bijusi sadarbība ar tipogrāfiju *Māras drukā.*

„Kalendāra tapšanā var piedalīties visi skolēni,” piebilst R.Kunga. „Neviltots prieks redzams seļās, kad izdevuma prezentācijā viņi ierauga tieši savu zīmējumu vai dzejoļi drukātā versijā.”

Daina Tafelberga

Saņēņēmēju prieks ir īsts

Aprūpes namā *Valtaiķi* Ziemassvētki ieskandināti ar dziesmām, dejām, mācītāja ciemošanos un teātra izrādi.

Direktore Gunita Bivbāne stāsta: „Pie mums ciemojās Laidu meiteņu ansamblis *Vēja zvani*, Rudbāržu aktīvo meiteņu apvienība, kas spēlēja, dejoja, dziedāja un iepriecināja ar dāvanām. Pēc Liepājas neredzīgo biedrības vadītāja Māra Ceiruļa sarunas ar iemītniekiem Skrundas jauniešu teātris rādīja izrādi *Rūķi*.

Šogad esam iesaistījušies *Enģeļu pastā*, ko rīko

labdarības organizācija *No sirds uz sirdi*. Tā izveidojusi forumu, kurā cilvēki piesakās izpildīt konkrētas vēlmes. Mans uzdevums ir tās pierakstīt un nodot dzirdīgām ausīm. Tā 45 mūsu nama iemītnieki iepriecināti ar dāvanām.” G.Bivbāne secina – saņēņēmēju prieks ir neviltots: „Paciņas nāk katru dienu, tajās ir konfektes, kafija, tēja, kalendāri, čības, un tās piegādā uzņēmuma *DPD* kurjers.” Direktore novērojusi, ka koncertos iemītniekiem visvairāk patīk, ka tiek spēlēti akordeons: „Bet viņi priecējas par ikvienu, kurš brauc ciemos. Lielāko daļu viesu es uzrunāju, un prieks, ka viņi neatsaka.”

Rudbāržu aktīvo meiteņu apvienība kopā ar aprūpes namā *Valtaiķi* direktori Gunitu Bivbāni.

Top dienas centrs senioriem

Biedrība *Latvijas Samariešu apvienība*, kas Kuldīgas novadā veciem ļaudīm piedāvā aprūpi mājās, 1. februārī sadarbībā ar sociālo dienestu sāks sniegt dienas centra pakalpojumus senioriem Kuldīgā, Dzirnau ielā 18.

Biedrības direktors Andris Bērziņš uzsver, ka laiks, kad nākas saskarties ar paša vai tuvinieku nespēju dzīvot, kā ierasts, un par sevi parūpēties, emocionāli ir smags. Svarīgi saglabāt gaišas domas, gribasspēku, dzīves alkas un turpināt dzīvot pēc iespējas pilnvērtīgāk. Tādēļ Kuldīgā tiek veidots dienas centrs, kurā cilvēki, kam vajadzīga uzraudzība, aprūpe un rehabilitācija prasmju un izziņas spēju saglabāšanai, varēs pavadīt laiku speciālistu vadībā.

Kurzemnieks jau rakstīja, ka centrā būs divas programmas pēc senioru individuālajām vajadzībām: nepilnas dienas jeb četru stundu vai pilnas dienas jeb astoņu stundu. Centrā varēs uzturēties tie, kuriem ir ārsta noteikta diagnoze un vajadzīga uzraudzība, jo viņiem palikt mājās nav ieteicams. Šis pakalpojums ļauj tuviniekiem strādāt un doties citās ikdienas gaitās, jūtoties droši, ka sirmgalvis ir pieņemts. Centrā būs telpas diendusai, atpūtai un nodarbēm, galda spēles, grāmatas un preses izdevumi, būs pašaprūpes atbalsts (noģērbties, apģērbties, ievērot higiēnu, paēst u.tml.). Pēc katra vajadzībām tiks iesaistīts fizioterapeits, psihologs un veselības aprūpes speciālists.

Centrā uzturēsies ap 15 senioru. Pieteikties varēs kā privāti, tā ar sociālā dienesta nosūtījumu. Senioriem 10% būs jāpiemaksā: par četrām stundām – 1,20 eiro, par astoņām – 1,45. Maznodrošinātajiem un trūcīgajiem pakalpojums būs bez maksas. Savukārt, ja seniori vēlēšies laiku centrā pavadīt privāti, nesaņemot sociālā dienesta nosūtījumu, tad par četrām stundām būs jāmaksā 12 eiro, par pilnu dienu – sākot ar 14,50.

Kārtību, kādā dienas centra atbalsts tiek piešķirts, var uzziņāt sociālajā dienestā Dzirnau ielā 9 vai pa tālr. 27020746 (Ievai Rancānei), 27020734 (Inesei Jaunzemei). Informācija par pakalpojumu bez sociālā dienesta starpniecības – pa tālr. 25691384 Latvijas Samariešu apvienības Kurzemes nodaļas vadītājai Lolitai Grīnvaldei.

Justīne Smilga

Priecīgi par apciemojumu

Kabiles pagasta pārvaldes darbinieki kopā ar skolēniem Ziemassvētku laikā tradicionāli ar dāvanām apciemoja pensionārus, kuri vecāki par 75 gadiem. Pie dažiem viesojās arī Kurzemnieks.

Dzidra Strautmane ar pārvaldnieci Elīnu Osi priecājas par dziesmu, kuru apciemojuma reizē dzied Kabiles pamatskolas audzēknes Dana Blūma un Elīna Putniņa.

VISS MŪŽS KABILĒ

Pensionāre Dzidra Strautmane pastāstīja, ka Kabilē dzīvojusi visu mūžu un strādājusi savā saimniecībā, uzaudzinājusi trīs bērnus, tagad priecājas, ka viena meita dzīvo tepat un var ikdienā palīdzēt.

Kabilnieks Gunārs Markvotis atzina, ka šajā vecumā visvairāk iepriecina senioru balles.

Kārlis Elerts pa vasaru nodarbojas ar biškopību, bet ziemā atpūšas.

Gaida Strēlniece kopā ar mājas mīluli Džeri.

NAV, PAR KO SŪDZĒTIES

Alfrēds un Gaida Strēlnieki uzskata, ka gads tomēr varējis būt labāks. Gaida Kabilē ir 28 gadus, pirms tam dzīvojusi Maņģenē. Agrāk strādājusi patērētāju biedrībā un ķīmiskajā tīrītavā, bet, kad pārcēlusies uz šejieni, dzīvojusi tikai pa mājām. „Kabilē dzīve laba – ne par ko nevaru sūdzēties.”

DODAS UZ BALLĒM

Gunārs Markvotis saka: „Dzīve Kabilē ļoti laba, esmu te pavadījis visu mūžu. Vienīgi esmu viens no tiem, kurus 1949. gadā izveda uz Sibīriju, bet es atgriezos mājās. Kabilē kolhozā par traktoristu nostrādāju apmēram 40 gadus.” Tagad prieku sagādājot tas, ka var izpalīdzēt kaimiņienei un katru reizi apmeklēt senioru balles: „Ja nekustēsies, būs garlaicīgi. Šajā vecumā jākustas.”

PENSIONĀRS AR STĀŽU

Kabilnieks Kārlis Elerts saka: „Tagad dzīve ir laba. Visu mūžu neesmu šeit dzīvojis – esmu *izbaudījis* arī Sibīriju. 20 gadus dzīvoju Latgalē, kur biju kolhoza brigadieris un iecirkņa priekšnieks. Arī šeit desmit gadus strādāju par brigadieru. 1991. gadā aizgāju pensijā un esmu pensionārs ar stāžu. Pēc izglītības esmu agronoms. Nodarbojos ar biškopību – tas tagad sagādā prieku. Vasarās ir, ko darīt, pa ziemu varu atpūsties. Pirms trīs gadiem bija 60 bišu saimes. Medus gan pietrūkst, jo ēdāju ir daudz.” K.Elerta ģimene ir liela: pieci bērni un vairāk nekā 20 mazbērnu. „Klusuma mājās nav gandrīz nekad, jautrība ir visu laiku.”

VAIRĀKI DESMITI

Pagasta vadītāja Elīna Ose saka: neviens kabilnieks netiek brīdināts, ka viesi ieradīsies, bet vietējie jau zina, ka katru gadu tiek apciemoti. Visi to ļoti gaidījuši. Šogad dāvināti gan gardumi, gan praktiskas lietas un apciemoti 60 pensionāri. Skolnieces Dana Blūma un Elīna Putniņa viņus iepriecināja ar Ziemassvētku dziesmu. Dana pie vecajiem ļaudīm dodas jau ceturto gadu, bet Elīnai šis ir pirmais. Meitenēm esot prieks, ka var aiziet ciemos.

Kabilē izremontēts doktorāts un nomainītas durvis, lai ieeju pielāgotu cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.

Veselība, ceļi, gaismas

Pagājušogad Kabilē iesākti lielāki un mazāki darbi, kas tiks turpināti arī šogad, skaidro pārvaldes vadītāja Elīna Ose.

„Mūsu prioritāte bija pagasta pārvaldes mājā izremontēt doktorātu. Tas un arī aptieka pielāgota cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Remonts vēl nav pabeigts, bet drīz viss būs gatavs. Tas izmaksāja septiņus tūkstošus eiro.” Dakteres Zīles prakse slimniekus pieņem trešdienās, aptieka strādā katru dienu.

E.Ose turpina: „Gada sākumā daudz-

dzīvokļu māju pagalmos tika ierīkoti apgaismojuma kabeļi, šogad plānots uzlikt laternas. Tāpat bijuši remontdarbi uz ceļiem: uzlabota lietusūdeņu notece, noņemts apaugums, nomainītas caurtekas, labotas bojātās vietas. Pašlaik grāvjos tiek izcirsti krūmi. Darbs turpināsies, lai ceļu stāvokli uzlabotu.”

E.Ose atceras: „Pagājušogad ar lepnumu varējām vērot Dziesmu un deju svētkus, jo pagastu pārstāvēja divi deju kolektīvi. Īpašs notikums bija arī tas, ka Kabilē notika Kuldīgas novada

10. vasaras sporta spēles, kurās ar labiem rezultātiem sevi parādīja arī vietējie.

Sirsnīgi un patriotiski nosvinējam Latvijas 100. dzimšanas dienu, ar koncertu priecēja *Dobeles zemessargi*.

Iepriekšējais gads bijis meklējumiem un ieguvumiem piepildīts. Jaunajā katram novēlu, lai izdodas kāroto sasniegt un iegūto nosargāt, lai ģimenēs valda satiecība, atbalsts un mīlestība.”

Lāsmas Reimanes
teksts un foto

Meklē labākos desmit kategorijās

Ar domu par nākotni

GADA RAŽOTĀJS
SIA Vēvers daudz naudas iegulda ražošanas iekārtās, lai uzņēmuma darbs efektīvāks un darbiniekiem vieglāk.

SIA Vēvers ir viens no Kuldīgas novada lielākajiem kokapstrādes uzņēmumiem, kas ļoti daudz investē ražošanas modernizācijā un infrastruktūrā.

SĀKA TUKŠĀ VIETĀ

Pirms 25 gadiem brāļi Nauris un Ģirts Vēveri tukšā vietā izveidoja Padures pagasta zemnieku saimniecību *Muižarāji*. 2001. gadā tā pārveidota par ģimenes uzņēmumu. Tagad tur tiek ražoti augstas kvalitātes priedes kokmateriāli: līmētas koka logu un citu konstrukciju brūsas, apdares materiāli, teātra latas. Te top arī skaidu briķetes, šķeldas un citi izstrādājumi. Ap 80% produkcijas tiek eksportēti uz Eiropu, tostarp Skandināviju, un Āziju. Daļa nonāk vietējā tirgū.

MILJONU INVESTĪCIJAS

Jau kopš dibināšanas uzņēmums ražošanā nepārtraukti ie-

guldījis, norāda valdes pārstāvis Ģ.Vēvers. Ja bijusi peļņa, visa investēta jaunās iekārtās, lai paugstinātu efektivitāti. Uzņēmējs uzsver, ka galvenā panākumu atslēga ir mērķis strādāt nevis šai dienai, bet nākotnes vārdā. Ietaupīt tur, kur tēriņi būtu izšķēdība, lai ieguldītu vajadzīgā lietā. Kopējie ieguldījumi mērāmi miljonos. Pēdējās lielākās investīcijas: baļķu šķirošanas iekārta (700 000 eiro) un zāģēšanas līnija (800 000 eiro). Tādējādi gan uzņēmuma darbs kļūst efektīvāks, gan darbiniekiem vieglāk.

„Nekur citur Eiropā tā nedzīvo kā Latvijā,” uzskata Ģ.Vēvers. „Cenas mainās, darbinieku trūkst. Mēs gada laikā labākajā gadījumā varam pielikt piecus eiro par kubikmetru. Bet izejmateriāliem cena vienā momentā uzlec no 75 līdz 95 eiro – 20 eiro/m³. Izzāģējam 2500–3000 m³ jeb 50–60 tūkstošus eiro mēnesī. Kā uz to var

noreāģēt? Varbūt ir tādas nozares, kur notiek citādāk, bet kokapstrādē ir kā ar tiem četriem bumbieriem: cena, pircējs, darbinieki, izejviela. Mums viņi visi reizē nekad nesastājas, vienmēr viena vai divu trūkst. Ir laba cena, bet nav darbinieku, ir darbinieki, bet problēmas ar izejmateriāliem.”

JA LABI STRĀDĀ

Vēvers dod darbu ap 85 strādniekiem. Ziemā to netrūkst, bet pavasarī, kad sākas ceļu būve un darbs lauksaimniecībā, daļa pazūd. Tomēr mainība neesot sevišķi liela. Ap 60 cilvēku te ir pastāvīgi, lielākā daļa strādā desmit gadus un ilgāk. Alga vietējam tirgum esot laba: operators saņem 800–1000 eiro, viņa palīgs 500–700 eiro mēnesī, bet maiņas meistari un ražošanas vadītāji pat krietni vairāk par tūkstoti uz rokas. Protams, ja darbs labi padarīts un plāns izpildīts.

Jaunas idejas senā celtnē

TŪRISMA UZŅĒMĒJS
„Ziemā pie mums diezgan klusu, jo nav jau tūrisma sezonas, bet līdz rudenim apmeklētāju bija daudz,” atzīst Ēdoles pils pārvaldniece Māra Valtere.

IZSKAN PASAULĒ

Ēdoles pils vairāk nekā 750 gadu mūžā piedzīvojuši dažādas varas un notikumus: no baronu spožuma līdz vecčaužu pansionāta nabadzībai un jauno laiku saimnieku centieniem kādreizējo godību atjaunot. Tagad pils zināma ne tikai kā vēsturisks objekts ar laikmetīgām vērtībām un leģendām apvīto atmosfēru, bet arī kā iecienīta koncertu, izstāžu, publisku un privātu pasākumu vieta. Savulaik te uzņemta kinofilmā *Emīla nedarbi*, pēc kuras tagadējie saimnieki iedibinājuši arvien plašāk apmeklēt Emīla tirgu. Tajā var nopirkt daudz siera šķirņu, vārtus vēžus utt. Filmēts tiek joprojām. Ar īpašnieka Kaspara Višķinta iestādes *Eiropvīzijas 2012* dalībnieces Anmary dziesmai, kā arī

vietējo un ārvalstu filmu reklāmu klipī. Tā Ēdoles vārds atkal izskan pasaulē.

BRAUC LAULĀTIES

Par Ēdoles pili varot teikt kā par Rīgu – tā nekad nebūs gatava, jo saimnieki ievieš arvien jaunas idejas, papildina muzeja klāstu. Pēdējos gados ievērojami atjaunota viesnīca. Var rezervēt no dārgās un glauņas saimnieku istabas, laulāto numuriem un divvietīgām istabām ar senlaicīgu iekārtojumu līdz

GADA RAŽOTĀJS

Gribētu modernizēt, jo pārsvārī ir roku darbs. Nevaram 100–200 tūkstošus eiro ieguldīt jaunā darbgaldā, ja pēc gada varbūt jāslēdz ciet.”

NO CITIEM NEPRASA

Tomēr G.Matrozis cer, ka tā nenotiks – nedrīkst strādniekus turēt stresā. Kokzāģētavā tā ir 40. Arī ar darbaspēku esot problēmas – liela mainība. Vasarā daļa aiziet sēņot un ogot, citi pakļūst tāpat vien. Ziemā daudzi aizbrauc pelnīt uz ārzemēm – zvēru ādiņas dīrāt ir izdevīgāk. „Vēlāk viņus ņemu atpakaļ, arī tos, kuriem problēmas ar uzvedību. Nav, kur citus ņemt, bet ražošanu pārtraukt nevar. Gandrīz visi ir ēdolnieki, liela daļa sievietes. Lai nu kā, par saņēmēju negribu sūdzēties: ja strādā, tad dūšīgi. Pa šiem gadiem esam cīnījušies saviem spēkiem – no valsts vai pašvaldības neko nesam prasījuši.”

Individuālais komersants G.Matroža kokzāģētava ievērtību izpelnījies ar noturību spēcijā konkurencē un to, ka ēdolniekiem ir lielākais darba devējs.

IZMANTO STARPNICĪBU

Gunārs Matrozis nozarē strādā jau ļoti sen, bet savu uzņēmumu dibinājis gandrīz pirms 15 gadiem. Gājis visādi. Pašlaik viena no problēmām – izejvielu nepietiekamība. „Izsoles notiek ik pēc sešiem mēnešiem,” stās-

Ēdoles uzņēmējs Gunārs Matrozis un lietvede Līga Bergmane stāsta, ka konkurēt ar lietajiem kokapstrādes uzņēmumiem nav viegli.

Ražošanu paplašina

Bērnu pārtika ar zīmolu *Mazo lāču putra* tiek ražota Snēpelē.

SIA Lat Food LP īpašniecei Laurai Prūsei ideja radusies 2015. gadā, kad pašai bija piedzimis jaunākais bērniņš, bet putru, kurā maz cukura un kas veselīga zidainim, bijis grūti atrast. Sagatavošanās bija ilgstoša. Sākotnēji Kurzemes biznesa inkubatorā, vēlāk Kuldīgas biznesa inkubatorā ieguvusi atbalstu receptūras un preces dizaina izstrādei. Ar programmas LEADER un Altum atbalstu nopirkta iekārta: augstspiediena tvaika katls, zāvēšanas skapis, blikseris smalcināšanai,

blendēšanai un maisīšanai, dozators pakošanai. Arī mitruma nosūcējs, jo produktiem jābūt telpās ar sausu gaisu. Vēlāk tapuši pieci produkti – sausie maisījumi no pilngraudu auzām un griķiem, kam pievienoti 30–45% žāvētu augļu un dārzeņu. Tagad – jau 13 produktu, jaunākā ir divu veidu zupa. Nupat iegūts sertifikāts, ka preces ir ekoloģiskas. Pirmās tās nonāca vairāk nekā 25 veikalos, šogad jau 80.

Lai arī pieņemtas divas darbinieces, nereti Laura jūt, ka darba roku par maz, bet vairāk atļauties pagaidām nevarot.

DEBIJA
SIA Lat Food LP īpašniece Laura Prūse stāsta, ka no vietējiem zemniekiem augļus un dārzeņus bieži nevarot pirkt, jo tie nav sertificēti kā ekoloģiski.

ZAĻĀ SAIMNIECĪBA „Zirgi nekad nepaliek divi”

Snēpeles *Luniņos* Juris Belševics un dzīvesbiedre Iļonda Reita bioloģiskajā saimniecībā audzē zirgus un Šarolē gaļas liellopus.

Iļonda stāsta, ka pirms desmit gadiem pārņēmusi tēva saimniecību un vīrs uzdāvinājis divus zirgus: „Bet tie nekad nepaliek divi: vai nu pēc laiciņa to vairs nav, vai arī tos ļoti mīl, un tad skaits pieaug. Mums ir desmit. Pirms desmit gadiem te bija veca mājvieta, aizaudzis dārzs, ar krūmiem aizaugušas pļavas un grāvji. Kaut ko saviem spēkiem, kaut ko ar projektu atbalstu lēnām darām tā, lai pašiem un citiem patīk.”

Pirms desmit gadiem iegādāti arī pirmie liellopi, kuru skaits nu ir ap pussimtu. Ar projektu atbalstu ierīkots apgaismots jāšanas sporta laukums ar šķēršļiem, kur Iļondas vadībā trenējas bērni un pieaugušie, uzcelta jātnieku mājiņa, kurā glabāt inventāru, tiek būvēts stallis. Sova sarīkotas pirmās jāšanas sacensības. Iļonda uzskata, ka viņiem ar vīru zirgu audzēšana nav ienākumu avots, bet dārgs hobijs. Izaugsmi saredzot tūrisma, jo tuvējie viesu namu iemītnieki nereti braucot uz izjādēm.

Snēpeles *Luniņu* saimniece Iļonda Reita stāsta, kā saimniecība izaugusi desmit gados, kad te vēl pletušās krūmiem aizaugušas pļavas.

Nejaušs šāviens pareizajā virzienā

„Cenšos klientus lutināt un ceru, ka viņi to jut,” saka frizieris Andris Bergmanis, kurš desmito gadu reizi nedēļā no Ventpils ierodas Kuldīgā skaistumkopšanas salonā *Pie Aivas*.

Andris atzīst, ka pilsētai neesot nozīmes – klienti visur jauki, bet reizi nedēļā doties uz Kuldīgu esot kā izrautes no ierasta ritma, iepazīt jaunus cilvēkus pilsētā, kas izeļoties ar īpašu mīlumu. „Te viss tik tuvu: sirsnīgi, mīļi. Pēc kūciņām var aizskriet aiz stūra, cilvēki viens otru pazīst. Tas jūtams ik uz soļa un ir forši!”

Par profesijas izvēli Andris saka: „Tas bija nejaušs šāviens nezināmā. Gribēju izvēlēties militāro jomu, bet pēc vidusskolas cietu avārijā. Bija jāarstējas, un izdomāju kaut ko pamācīt, lai nav jāzaudē laiks. Iestājos Rīgas profesionālajā stila un modes skolā. Esmu izmēģinājis arī citus darbus un sapratīs, ka garioņa ir katrā, bet frizēšanai nav ne vainas. Cilvēki nāk un iet, katram kaut ko dodu un no

GADA AMATNIEKS
Frizieris Andris Bergmanis smeļ: savus matus gan citiem neuztīc. Viņa frizūra esot tik vienkārša, ka varot tikt galā pats.

katra kaut ko gūstu. Apmaina ir visforšākā. Šis ir laiks, kad frizūrās var izbaudīt brīvību. Man patīk izaicinājumi, kad var eksperimentēt ar vispārdošākajām idejām un citiem nelielām dīvaini, kāpēc kāds tā dara.”

Andrim patīk kursos apgūt jaunas metodes, ko piedāvāt klientiem un arī pašam būtu interesanti. Vienveidība radošās profesijās nekam nederot.

REKLĀMA

CATTLE MARKET
Liellopu izsole

Gaļas šķirņu liellopu izsoles BEZ KOMISIJAS MAKSAS

- Izsolēs pieņemam atšķirtos teļus vecumā no 4 līdz 12 mēnešiem.
- Visu gaļas šķirņu un to krustojumu bulļiem un telēm.
- Ātra informācijas apmaiņa, izsoles tiešraides internetā.
- 0% komisijas maksa un draudzīga attieksme.

Tālrunis informācijai +371 27776060
vai piesakiet liellopus mūsu mājas lapā www.cattlemarket.lv

Lasi www.kurzemnieks.lv!

Dzimis ar lodāmuru rokās

„Vecmāmiņa man ieaudzināja labas īpašības: vācu pedantismu, nopietnu attieksmi pret jebkuru darbu – padarīt līdz galam un labāk par citiem, vienmēr rēķināties ar otru un tikai tad ar sevi, nekad neplātīties ar to, ko protu,” saka skrundenieks **IMANTS JOHANSONS**.

Viņš esot dzimis elektronīķis ar lodāmuru rokā, jau kopš septiņiem gadiem knibinājies gar tehniku un labojis no veciem radioaparātiem līdz mūsdienu tehnikai. Uzkonstruējis tik daudz elektronikas aparātu, ka iznāktu prāva muzeja ekspozīcija. Ar daļēji pašbūvētām ierīcēm jau kopš vidusskolas apskaņojis neskaitāmus kultūras pasākumus. Labo darbu sarakstu varētu turpināt bez gala.

Topošajā grāmatā par Kuldīgas rajona diskotēkām Imants stāsta, ka apsolījies skaņot un ar tehniku ņemt līdz 60 gadiem. Nu tas brīdis ir klāt – 25. decembrī kuplā radu un draugu pulkā lielo jubileju nosvinējis. Bet – solījumu laikam neizdosies izpildīt, jo nemiera gars urda joprojām.

„Ar idejām un darbiem vienmēr esmu gājis pussolīti pa priekšu pārējiem,” teic Imants. „Mani interesē viss jaunais, bet, kad tas kļūst ikdienišķs, meklēju ko jaunu. Citi nesaprot, kāpēc tā jā dara, – domā, ka es gribu lielīties. Nē, vienkārši nevaru nosēdēt, rokas klēpī salicis, vajag pašam visu izmēģināt. Ar dēlu Ēvaldu jau sešus gadus pētām alternatīvās enerģijas ieguvī Skrundā.”

Kas lika puīšiem pirmsskolas gados ķerties pie tik sarežģītām lietām?

Jau no agras bērnības gribēju kļūt par radiotehnikas konstruktoru, taču biju vienīgais bērns vecākiem nopietnos gados. Mani audzināja tā, lai es neaizietu uz Rīgu. Biju vajadzīgs Skrundā. To sapratu, kad Rīgas Politehniskajā institūtā jau iestājos neklātienē radio un sakaru specialitātē. Mācības pārtraucu. Vēlāk pierādījās, ka arī bez augstākās izglītības var labot un konstruēt visdažādāko aparatūru. Redzēju, ka bijušie kursabiedri pēc augstskolas tiek ielikti rāmjos – viņiem pietrūka izaugsmes. Bet man darbs Skrundā pāri galvai! Bez speciāliem, dārgiem instrumentiem atdzīvināju tādu tehniku, ko darbnīcās nespēja.

Kaut kas ir gēnos. Vecaistēvs Juris Tontegode bija fanātiķis daudzās lietās, tostarp izcils šahists – Latvijas čempions. Vecmāte gan parājās par to aizrautību, bet tā taču nevienam neskādēja. Esmu tāds pats fanātiķis, bet radiotehnikā. Lie-lākoties mani audzināja vecmāmiņa, jo tēvs un mamma strādāja. Vecmāmiņa bija ticīga sieviete, cēlusies no *tīriem* vāciešiem. Viņa arī manī ielika visas labās īpašības.

Vai viss apgūts pašmācībā?

Man bija ap 14 gadu. Tolaik kultūras namos un klubos populāri bija pašdarbības estrādes ansambļi: sanāk trīs četri cilvēki, kas kaut ko no mūzikas saprot, viens sit bungas, otrs – taustiņus, vēl kāds spēlē ģi-

„Darba laika atsēdēšana man nepatīk. Ja vajag, varu celties un naktī iet labot tehniku. Vēl labāk – iepriekš izdarīt tā, lai nekas nenotiktu,” saka Imants Johansons.

tāru. Skrundas kultūras namā bija diezgan spēcīga grupa Jāņa Repša vadībā. Laboju pastiprinātājus, lodēju vadiņus, līdz uzai-cināja: „Tev jānāk uz skatuves.” Nosēdīnāja pie pogām, pateica, kas jāgroza, lai labi skan. Pārējais paša ziņā. Nedomāju, ka biju kas īpašs. Vienkārši Skrundā bija kādi divi vīri, kuri šīs specifiskās lietas pieprata. Citiem tā šķita niekošanās.

Tomēr teorētiskiem pamatiem vajadzēja būt.

Savienojumā ar praksi. Ar milzīgu pacietību izpētīts, iztaustīts, izprātots un izsēdēts – bieži vien naktīs līdz rīta gaismai. Vienīgā teorija tolaik bija krievu žurnāls par radiotehniku. Biju piekrājis tos kaudžu kaudzēm, bet sāku iznīcināt, jo dēlu tas vairs neinteresē. Ēvalds iedziļinājies datortehnikā, un žurnālos ir novecojusi informācija. Esam katrs savā jomā. Piemēram, mans tēvs bija mehāniķis, dienējis uz bruņuvilciena, zināja visu par tvaika katliem, uzkonstruēja kuļmašīnu, darbojās vairāk Zemgalē, kur attīstīta zemkopība, līdz 1949. gadā izsūtīja uz Sibīriju. Atgriezās pēc astoņiem gadiem.

„Biju iedomājies strādāt vienā darbavietā, tomēr tas nav izdevies – dzīve iznākusi kā raibs dzeņa vēders.”

Vai tēva biogrāfija dēlu ietekmēja?

Par dažām darbavietām brīnos, ka tur pieņēma. Man nav bijis augstu mērķu. Biju iedomājies kārtīgi strādāt vienā darbavietā, lai nopelnītu naudu ģimenei. Tomēr dzīve kā raibs dzeņa vēders. Vienmēr vienlaikus vairāki darbi. Ansambļi, diskotēkas Skrundā un Saldū, kolhozs *Jaunais komunārs* Kalnos (Nīgrandē), kur Jānis Blūms cēla varenu kultūras namu, palīdzēt vajadzēja arī *gorodokā* (Padomju armijas jeb lokatora pilsētiņā – aut.). Desmit gadus darbojos Skrundas kultūras namā: apskaņoju pasākumus, laboju tehniku,

piedalījos diskotēkā *Kurši*. Bija laba sadarbība ar direktori Māriti Toži. Mainījās paaudzes, vadība un domāšana. Es to saprotu, jo arī tehnoloģijas mainījušās.

Bijāt pie Skrundas televīzijas šūpuļa.

Kad beidzās diskotēku laiks, sāku ņemt ar mūzikas ierakstiem. Vairākus gadus braukāju uz Liepājas tirgu ar audio un video kasetēm. Tā tika pelnīta nauda televīzijas veidošanai. Lai gan skaitļamies pašvaldības, viss bija privāts, izņemot vienu kameru, ko nopirka pirms vēlēšanām. Studija bija mūsu mājas guļamistabā. Kad uzvarējām vienā konkursā un saņēmām naudas balvu, saimniecības ēkā iekārtojām telpas televīzijas darbam. Komandā bija arī sieva Gita, arodskolas pasniedzējs Ritvars Stepanovs, vidusskolas skolotāji Silva Pētersone un Aldis Zalgaukis. Vēlāk radās nesaskaņas ar pašvaldību. Tagad varu teikt paldies Dievam, ka pašreizējā Skrundas TV vadība mūsu iesāktu pārņēma un nenoniecina.

Kas tehniķi mudināja iesaistīties plašsaziņas līdzekļu jomā?

Vietējās televīzijas atkal bija kas jauns, turklāt bijām vieni no pirmajiem Latvijā. Protams, vairāk vilināja nevis žurnālistika, bet tehnika: lai ir labs kadrs, skaņa un lielāka apraides zona. Braucām uz kursiem, tostarp pie Ojāra Rubeņa. Arī viņš atzina, ka esot autodidakts. Tādiem vieglāk, jo nav ielikti rāmjos. Toreiz televīzija bija interesanta aizraušānās. Skatītājiem arī: visi taisīja antenas, lai redzētu, jo veikalā tādas nevarēja nopirkt. Raidījām visu diennakti, bet ziņu laikā Skrundā uz ielas nevienu neredzēja.

Kā jums sākās *Kurzemes Radio* laiks?

Sarežģīts stāsts. Sākumā *kārtīgi* Rīgas speciālisti aplam uzlika raidītāju Upīškalna tornī. Kad tas pie pirmā pērķona sagāja grīstē, aicināja mani glābt. To nevarēja – jāsāk viss no nulles. Bet nu radio ir stabili raidītāji visās Kurzemes pilsētās, kā arī Jelgavā. Mans amata nosaukums ir tehnikais direktors – ceturtdaļa slodzes un attiecīgs atalgojums. Tāpēc tas ir sirds darbs, bet maizi pelnu kā kurinātājs. Jau 14 gadus *Skrundas komunālajā saimniecībā* apkalpoju automātiskās gāzes katlumājas.

„Vecmāmiņa mēdza teikt: „Ar muti līdz vārtiem, ar darbiem aizkrāsnē.” Šodienas sabiedrībā tas laikam vairs neder, jo lielība vajadzīga karjerai.”

Ar sievu Gitu, dēlu Ēvaldu un mazdēliņu Kārlī 2009. gadā, saņemot Kuldīgas novada Goda balvu.

Arī tas vairāk smadzeņu darbs.

Jā, malķa vai ogles krāsnī ar lāpstu man nav jāmet. Galvenais, lai tehnika strādā. Jau savulaik Rudbāržos padomju saimniecībā, kur uzraudzīju gāzes automātiskos katlus, citi aizrādīja, ka visiem agri no rīta jāskrien uz darbu, bet man nav. Esmu pūce – nevaru no rītiem strādāt. Tad saimniecības direktors Kalniņš izdeva īpašu pavēli, ka Johansons drīkst ierasties pusdesmitos, jo strādās ilgāk par citiem. Galvenais ir visu sakārtot, lai strādā nevainojami, laikus paredzēt ķibeles.

Vai tagad brīvā laika vairāk?

Diskotēku laikā daudz biju prom no mājām, pasākumi līdz vēlai naktij. Gita pukstēja, bet tagad pati ar amatierteātri apkārt braukā. Kad Ēvalds bija maziņš, no disko vajadzēja atteikties. Ģimeni līdzī nevarēja ņemt – *žigulītī* aparatūrai knapi vietas pietika. Un ar mazu bērnu pa nakti no mājas prom negribējās. Ēvaldam par tehniku intereses nebija līdz 8. klasei, kad Latvijā ievada *humpalas* – bojātu ārzemju radiotehniku un datorus. Labot tādus viņam bija interese, jo nevajadzēja atbildēt, ja neizdodas. Tā Ēvalds aizrāvās un izmācījās par datortīkla sistēmu administratoru, tagad strādā Kuldīgas tehnikumā par informātikas skolotāju.

Brīvs laiks mani tracina. Vajag kaut ko darīt, citādi visas malas sāk sāpēt. Rēķinājos, ka manis taisītā tehnika līdz manai pensijai stabili nostrādās. Pielika gadus klāt – nu vairs nezinu, cik ilgi vēl jāstrādā. Ja ir brīvs laiks, tas tiek veltīts ģimenei – vasarā ar mazbērniem paceļojam pa Latviju, apmeklējam koncertus un teātrus.

Par ko skaņu operators domā pasākumā, kurā ir vienkārši apmeklētājs?

(Smejas.) Bijām koncertā Pāvilstā. Atbraukuši baigie veči skaņotāji, bet es jūtu, ka labi nebūs. Dzied Rajecka, bet skaņa galīgi šķērsām. Nevarēju noturēties – gāju puīšiem palīgā. Šajā jomā nevar kā darbā, kur var aizslēgt kabineta durvis un vairs neko nedzirdēt. Bet neko darīt – katrreiz nevajag iejaukties.

**Daina Tafelberga
Imanta Johansona arhīva
un autores foto**

SARUNA AR GAVILNIEKIEM

Smaragda jubilāri

31. decembrī nīkrācnieki Līvija un Ādams Vilnis Vēras nosvinēja 55 gadu kopdzīves jubileju jeb smaragda kāzas. Decembris viņiem ir svētku mēnesis, jo Līvijai mēneša sākumā apritēja 80 gadu, bet Ādamam Ziemassvētku vakarā – 85.

Līvija īpaši priecājas, ka šajā dzimšanas dienā pasniegta vislielākā dāvana – piedzimusi mazmazmeitiņa Melānija: „Kā sākam decembrī svinēt, tā nevaram beigt!” Abiem ir meita Irita, mazbērni Gatis un Arita, mazmazmeita Melānija. Līvija stāsta: „Tā kā meita aizbrauca uz Vāciju, pirms pieciem gadiem no Nīkrāces dzīvokļa atnācām uz viņas māju Skrundā. Mazmeita Arita ar vīru dzīvo Rīgā, mazdēls Gatis ar sievu – Brocēnos.”

NO PEDAGOĢES PAR FELDŠERI

Līvija dzimusi un augusi Zaņā, visu mūžu strādājusi par feldšeri: „1957. gadā no Sibīrijas uz Skrundas staciju bija pienākusi bagāža ar velosipēdu. No Zaņas līdz Skrundai 30 kilometrus nācu kājām, paņēmu velosipēdu un braucu pie krustmātes uz Gaviezi. Visu ceļu nobraucu vienā dienā, otrajā ar māsīcu braucu

uz Liepāju stāties augstskolā. Toreiz Liepājā bija slēgtā zona, tāpēc nelaida iekšā. Sarunu un smieklu ceļā mūs ar māsīcu Mirdzu ielaida, bet nākamais šķērslis – nevarējām atrast pedagoģisko institūtu. Satikām Mirdzas māsīcu, kura uzzināja, ka gribu stāties institūtā, un sāka mūs audzināt, ka četri gadi ir pārāk ilgs laiks, lai mācītos. Pajautāja, vai nav bail no asinīm, un teica, lai mācos par feldšeri.”

Līvija atminas arī laikus, kad strādājusi Nīkrācē: „Dodoties vizītē pie cilvēkiem, esmu visu Nīkrāci izstaigājusi. Ziemā braucu ar zirgu, 60. gadu beigās tika iegādāts motocikls.”

SAUC OTRAJĀ VĀRDĀ

Ādams dzimis Īvandē un audzis Kurmālē: „Krievu laikos divus vārdus pasē nerakstīja – rakstīja pirmo. Ģimenē mani sauc par Vilni, bet dokumentos ir Ādams.” Dzīves ceļš metis dažādus lokus, jo 1952. gadā viņš iesaukts Padomju armijā, dienējis Ādažos. Pēc tam strādājis par autobusa šoferi, arī uz pašizgāzēja, piena mašīnas, par darbnīcas vadītāju un metinātāju. „Kādreiz biju arī motobraucējs armijas sporta klubā. Sacensībās izbraukāju visu Padomju Savienību.”

Ar motosportu sācis nodarboties 1955. gadā, beidzis 1961. gadā.

KĀDI SVĒTKI BEZ PĪRĀGIEM?

1962. gadā Ādams un Līvija satikās ballē Kurmālē. Dzīvesbiedre atminas: „Piecus kilometrus no Kuldīgas atradās feldšeru punkts, kurā strādāju. Tolaik Ādams atnāca no dienesta Rīgā, saskatījāmies un pēc gada svinējām kāzas.” 1967. gadā aizgājuši dzīvot uz Nīkrāci. „Apprecējamies 31. decembrī. Gribējām Oktobra svētkos, bet tajā laikā nevarēja dabūt bīdeļmiltus. Kā taisīt kāzas, ja nav, no kā cept pīrāgus? Kamēr sameklējām un nopirkām graudus, sabīdeļjām, tikmēr pienāca Jaunais gads. Lai miltus neviens neapēstu, mudīgi precējāmies,” stāsta Līvija. Ādams atminas, ka daudzi viņus apsveic jaunajā gadā un pēc tam atceras, ka viņiem ir kāzu jubileja.

„SKRĒJĀM VISUR”

Ādams 30 gadus darbojies Nīkrāces mednieku kolektīvā. Tas esot vaļasprieks, jo var izskrieties pa mežu. Līvija piebilst: „Vīrs visu nedēļu prom darbos un brīvdienās atkal nav mājās. Toties ziemās saldētava visu laiku pilna!”

Abi nav malā sēdētāji. Sieva

Līvija un Ādams Vilnis kāzu dienā 1963. gada 31. decembrī Kurmāles ciema padomē.

Līvija un Ādams Vilnis Vēras pērn smaragda kāzu jubilejā.

stāsta: „Pie mājas ir dārzs – audzējam burkānus, kāpostus, kartupeļus. Vasarā ir vieglāk, kad ārā labs laiks. Tagad ar veselību nav tik labi, tāpēc tik daudz vairs nevaram izdarīt. Jaunībā gan skrējām uz visām ballēm. Es spēlēju teātri, dziedāju ansambli, biju kārtības sargu priekšniece. Izbaudīju visu! Vajadzēja vadīt pilngadības svētkus, kristības, laulību reģistrāciju, arī izvadīt mirušos.”

KOPDZĪVES NOSLĒPUMS

Vēru ģimene piekrīt, ka pa šiem gadiem gājis visādi, bet izēja vienmēr atrasta. Līvija: „Kad

precējāmies, bijām nobrieduši. Ādamam palika 30 gadi, man – 25. Protams, bez strīdiem neiztiekam. Es esmu Strēlnieks, kas šauj, Vilnis ir Mežāzis, kas bada. Abi cīnāmies, bet kompromisus atrast varam.” Bērniem un mazbērniem mācījuši visu, ko prot paši, tāpēc arī mazdēls Gatis jau septiņu gadu vecumā braucis ar traktoru. „Mēs pratām gan strādāt, gan atpūsties. Vietējās kaimiņu valstīs arī apskatītas, tāpēc atmiņas ir. Dzīvojot kopā, esam viens pie otra pielāgojušies, un tā darīt ir jāprot.”

Annas Bivbānes teksts un foto

PIEMINOT

Atis varēja visu salabot

Īsi pirms Jaunā gada kuldīdznieki un daudzi citi atvadījās no SIA *Atis auto* īpašnieka, kādreizējā autosportista Ata Brožas.

MĪĻŠ UN JAUTRS

„Tas bija šoks. Par laimi, no tēta esam mantojuši īpašību ekstremālās situācijās saglabāt vēsu prātu,” saka aizgājēja dēls Uģis Broža. „Tētim nebija veselības problēmu. Viņš mēdza citēt Čērčilu, un viens no izteicieniem bija tāds, ka ilga mūža noslēpums ir cigārs, viskijs un atteikšanās no sporta. Tētis gan ilgus gadus vairs nesmēķēja, no sporta bija grūti atteikties, taču neatceros, ka būtu slimojis.”

Meita Krista Broža stāsta: „Tētis bija ļoti mīļš un jautrs. Deva mums smieklīgas iesaukas. Bērniņā un arī tad, kad vecāki izšķīrās un mēs bijām no Kuldīgas prom, visas ģimenes sanākšanas sākās ar to, ka tētis atcerējās smieklīgus gadījumus. Viņš prata veselīgi pasmieties arī pats par sevi.” Brālis piebilst, ka darba un sporta dēļ bērnu audzināšanai tēvam bijis mazāk laika, taču tieši viņš ar dažiem vārdiem vien spējis atrisināt sarežģītas situācijas. Bērniem bijis respekts ne stingrības, bet vairāk labestīgās dabas un sapratnes dēļ.

DZĪVES MĀCĪTS INŽENIERIS

A. Broža intereses kopš bērnības bija saistītas ar tehniku. Māsa Aija Rēķe atceras, ka brālīm kājas līdz pedāļiem vēl nav sniegušās, kad, pa stūres apakšu skatīdamies, viņš jau perfekti iebraucis mašīnu garāžā. Licies, ka tas ir no dzimšanas, jo neviens nebija tik mazu bērnu mācītājs braukt. Viņam patīcis ķīmerēties ar visādu tehniku, puika gājis jauno tehniķu pulciņā, skolas laikā uztaisījis plašu atskaņotāju, vēlāk pievērsies autobūvei. „Ne toreiz, ne tagad nebija nekā tāda, ko viņš nemācētu salabot. Atis varēja visu. Mans vīrs saka: ir cilvēki, kuri beiguši inženiertehnisko fakultāti, bet Atis bija dzīves mācītājs inženieris – piedzimis ar tādu domāšanu. Brālis bija par mani trīs gadus vecāks. Bērniņā reizēm sakāvāmies. Tiklīdz pieaugām, ne reizi vairs nesastrīdējāmies un turpinājām būt kopā priekos un bēdās. Ļoti izpalīdzīgs.”

PARAUGS CITIEM

Izglītība, hobijs un darbs Atim visu mūžu saistīts ar autobūvi. Padomju gados strādājis *Lauktehnikā*, bet līdz ar Latvijas neatkarības atgūšanu izveidojis privāto autoservisu kā individuālais uzņēmējs. Pirms vairāk nekā 20 gadiem Tehnikas ielā izveidojis SIA *Atis auto*,

Pēkšņi, nevienam pat nenojaušot, pārtrūka optimistiskā Ata Brožas sirdspuksti, nesagaidot 30. janvāri, kad viņš būtu svinējis 60. jubileju.

kur uzņēmēja ilgās pieredzes un godprātīgās attieksmes dēļ auto uz apkopi rindā stāvējuši.

Jau kopš agras jaunības A. Broža aizrāvēs ar autosportu. Kopā ar Andri Kārklīņu neskaitāmas godalgas guvis rallija sacensībās Padomju Savienībā, vēlāk arī Eiropā. 90. gadu otrajā pusē braucis kopā ar Uģi Lagzdīnu: „Tas bija vīrs, kurš, kā saka, zināja drēbi. Profesionālis. Zināja, ko dara, un ne tikai vienā jomā vien.” Pēdējos gados A. Broža sadarbojies ar liepājnieku Mārtiņu Sesku, kurš nesen kļuvis par Eiropas junioru čempionu: „Viņš man bija pirmais dzīves skolotājs tehniskajā jomā. Izmācīja pamatlietas, bez kurām varbūt nebūtu tādu sasniegumu.”

Atis nekad neesot izrādījis, ka uzņēmējs būtu kas pārāks par citiem. Nav kautrējies pats skrūvēt mašīnas, paņemt rokā slotu, piesist žo-

gam dēļiti u.tml. „Viņš bija pedantisks,” tā dēls. „Mājās un servisā ievēroja, lai būtu tīrība un kārtība.”

Gandrīz kopš servisa dibināšanas ar Ati kopā strādājis Dailis Sējējs: „Bijām diendienā plecu pie pleca, tāpēc apjaut zaudējumu vēl grūti. Ata godīgums, izpalīdzīgums, humora izjūta, drosmē uzņemties nopietnus darbus palīdzēja strādāt. Viņu cienīja. Mums faktiski nebija strīdu – Atis bija draugs, lai gan skaitījās priekšnieks.” Autoservisa darbinieki sola īpašnieka iesāktu turpināt, ja tā vēlēties tuvinieki.

Lai arī abi bērni dzīvo Rīgā (Uģis strādā ceļu būvē, Krista banku jomā), viņi uzskata par uzdevumu tēva mūža darbu saglabāt. „Klienti arī turpmāk gaidīti autoservisā,” tā U. Broža. „Ja tēta pēkšņās aiziešanas dēļ kādam palicis kaut kas neizdarīts, viss tiks nokārtots.”

Daina Tafelberga

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠĪ

Decembrī KULDĪGĀ

Arnolds Ošenieks (1949)
Juris Rozentāls (1951)
Aija Pelēkā (1980)
Anna Valija Kalniņa (1934)
Aina Priedoliņa (1948)
Aldis Strujevics (1961)
Valentīna Kunga (1955)
Rolands Paleja (1956)
Vita Astiča (1963)
Alma Elerte (1929)
Leonija Meike (1931)
Andris Mūrnieks (1958)
Helēna Sokolovska (1934)
Gunārs Zauers (1954)
Andrejs Grasmanis (1943)
Sergejs Šamins (1952)
Maija Antsova (1965)
Zenta Baumanē (1936)
Kārlis Bogdanovs (1938)
Arnis Dinsbergs (1951)
Egons Sietiņš (1934)
Atis Broža (1959)
Olga Certuka (1925)
Aija Viļuma (1944)
Ainārs Mucenieks (1963)
Teodors Raimonds Ludde (1927)
Alīna Marija Sustrupa (1935)
Kārlis Ašmis (1923)
Ligita Leināte (1955)
Katrīna Mestere (1930)

SKRUNDĀ

Vilmars Deglavs (1931)
Oskars Baraks (1973)
Zelma Kronberga (1937)
Smaida Rulle (1940)
Velta Kloka (1929)
Modris Janševskis (1957)
Agris Bračs (1948)

(Sagatavots pēc dzimtsarakstu nodaļu informācijas)

Ja ir mērķis, iespēja atrodas

Nevalstiska organizācija jebkur spēj izdarīt lielas lietas. To pierādot, Kurzemes NVO centra 20. dzimšanas dienā Kuldīgā iedvesmas stāstos dalījās Aizputes biedrības *Linmeijers* vadītājs Vilis Brūveris un Sabiles koprades telpas *Sarades namiņš* izveidotāja Ieva Lāce.

Vilis Brūveris:
„Ja cilvēki par manu darbošanos saka „Tu esi jucis”, zinu, ka atrodos uz pareizā ceļa.”

Stāsts par Katru, Kādu, Nevienu, Jebkuru

Reiz dzīvoja četri draugi: Katrs, Kāds, Nevienš un Jebkurš. Vienmēr, kad bija jādara kas svarīgs, Katrs bija pārliecināts, ka Kāds to izdarīs. Jebkurš to varēja, bet Nevienš to nedarīja. Kāds kļuva dusmīgs, jo tas bija Katra darbs. Katrs domāja, ka to izdarīs Jebkurš, bet Nevienš neaptvēra, ka Kāds to nedarīs. Viss beidzās ar to, ka Katrs vainoja Kādu, bet Nevienš nebija izdarījis to, ko varēja Jebkurš. Bieži no kāda gaidām, lai izdara to, ko varam pašī. Kamēr secinām, ka jādara pašiem.
(No Viļa Brūvera iedvesmas stāsta.)

„Viens var daudz”

Tāda ir biedrības *Linmeijers* vadītāja, aizputnieka Viļa Brūvera un viņa dzīvesbiedres Lienas Zīlītes pārliecība. Vilis ir arī autors projektam *Tuesi.lv* – daudzi būs televīzijā redzējuši iedvesmojošus videostāstus, kuros runā jauni, aktīvi, Latviju mīloši cilvēki.

Dot dzīvi Linmeijera namam

Vecais koka nams Aizputē, Pasta ielā, kas celts pagājušā gadsimta 20. gados, piederējis traktieriem un viesnīcniekiem Mārtiņam un Emmai Linmeijeriem. Tagad īpašnieki ir Vilis un Liene. Viņi sapratuši, ka cita darbība namam nepiestāv – te atkal būs traktieris un viesnīca. Vienlaikus ēka top par sabiedrībai pieejamu kultūras vietu, kā arī unikālu objektu, kas atspoguļo Aizputes un visas Latvijas bagāto koka arhitektūras mantojumu. Pirmie pasākumi tur jau notikuši.

V.Brūveris: „Ir tāds termins *impulsa pirkums* – neko neplānojat pirt, bet, ejot garām veikalam, izejat un nopēkat. Tāds pirkums mūsu ģimenei bija Linmeijera nams. Dzīvojam Liepājā, pirms četriem gadiem iegāju sludinājumu portālā, paskatījies, ko pārdod Aizputē. Kad sievai teicu, ka pārdod TO māju, viņai uzreiz bija skaidrs. Jau iepriekš spriedām, ka te varētu kaut ko sadarīt. Kad kādai nekustamā īpašuma vērtētājai prasīju šīs mājas tirgus cenu, viņa atbildēja: „Ak, Dievs! Vai domājat, ka tai var uztaisīt vērtējumu? Tā taču neko nemaksā!” Ja man saka „Tu esi jucis”, saprotu, ka esmu uz pareizā ceļa.

Tikai tad, kad bijām nopirkuši, uzzinājām stāstu. Mārtiņa Linmeijera mazmazmeita atdāvināja brīnišķīgas ēkas fotogrāfijas no 20.–

30. gadiem. Pirmajā stāvā bijis otrās šķiras traktieris – vieta, kur pietāt, atpūsties, paēst, labi pavadīt laiku. Otrajā stāvā – viesnīca. Vienu nakti tajā nakšņojis Rainis. Protams, arī mums būs Raiņa numuriņš. Un kā tad bez Aspazijas? Kaut dzejniece te nav bijusi, numuriņš būs arī viņai.

Kopā ar arhitektu esam izvēlējušies vīziju, bet ejam nelieliem soliņiem. No vecās bildes tā, kā tiem jāizskatās, pašlaik ir balkoni un durvis, drīz būs pirmie logi. Pievienotā vērtība ir mākslas darbs uz brandmūra, kas paveras, no Kuldīgas braucot Liepājas virzienā. Tas ir milzīgs reklāmas laukums, ko ik dienu redz trīs četri tūkstoši acu pāru. Domājām, ko uz šīs sienas piedāvāt. Mūsu draudzene, māksliniece Gerda Stūre ieteica gleznojumu un triumfa arku, izceļot latviskā uzvaru ar daudziem simboliem. Tā vietā, lai *ceptos*, ka Aizpute ir nesmuka un noplukusi, vajag saņemties un darīt.”

100 stāstu Latvijai

Projektā *Tuesi.lv* darbojas trīs aizputnieki pretēji tam, ka daudzi uzskata: tā ir galvaspilsētā bāzēta reklāmas aģentūra. Vilis stāsta: „Veidojam videostāstus par jauniem cilvēkiem dažādās vietās. Iemesls tāds, ka informatīvajā telpā reģioni parasti atspoguļoti žēlīgi: visi aizbraukuši, visi bez darba, visiem slikti. Sapratām, ka tā nav absolūtā patiesība – ļoti daudz jauniešu apzināti darbojas tur, kur dzīvo, un tic tam, ko dara. Nolēmām to filmēt un palaist pasaulē.

Pirmo stāstu izveidojam par Aizputes *Beķerejas* īpašnieku Sandri Štālu. Par divu minūšu video internetā radās milzu interese. Tas, ka

Vilis Brūveris

Radījis pirmo jauniešu māju Latvijā – Aizputes *Ideju māju*. Tagad Aizputē atjauno Linmeijera ēku jeb veco viesnīcu. Ir videoprojekta *Tuesi.lv* un citu ierosmju autors.

cilvēkiem patika, mūs iedrošināja. Nolēmām Latvijai uzdāvināt 100 šādus stāstus. Tas bija neticami, jo visu sākām bez finansējuma un nopietnas tehnikas. Sadraudzējamies ar Latvijas Valsts simtgades biroju un Izglītības un zinātnes ministriju. Neticami, bet 2016. gada nogalē mūsu iniciatīva iekļuva simtgades programmā kā lielnotikums – vienā sadaļā ar Dziesmu svētkiem un nacionālo enciklopēdiju! Pieļauju, ka citā mums neatradās vieta. Bet triju cilvēku komandai, kura dara to, kas tai patīk, tas ir nozīmīgi. Esam uztaisījuši 100 stāstus par jauniešiem, sākot ar Zilupi un beidzot ar Pāvilostu.

Šim projektam esam pielikuši komatu, turpinām ar diasporas stāstiem. Tādi jau ir divi – no Liverpūles un Briseles. Viens stāsts ir par kodolfiziķi, kurš pēta atomu dalīšanos, otrs – par Eiropas Komisijas ierēdni.”

„Varoņi augšāmcelsies”

Katrā veiksmes stāstā ir pacēlumi un kritumi. Mums šobrīd kritums, bet gan jau varoņi augšāmcelsies,” pēc ugunsnelaimes, kurā 21. decembrī Sabilē cieta vairākas ēkas, tik apņēmīgi saka nodegušā *Sarades namiņa* veidotāja Ieva Lāce.

Viņa un komanda rokas nenolaida. Jau nākamajā dienā tika rīkota talka, lai novāktu gruvešus. Pēc ugunsgrēka Ieva *Kurzemniekam* stāsta, ka paspēts izglābt lielāko daļu tirdziņā izlikto mājražotāju un amatnieku darinājumu. Viņa lūdz: „Meklējam speciālistu, kurš pateiktu, kādā stāvoklī ēka ir un ko tajā drīkst darīt. Ja nu būtu arī kāds arhitekts, kurš vēlētos kopā ar mums Sabilē radīt sabiedrisku telpu – Gaismas pili.”

NO LIEPĀJAS – PASAULĒ

Sociālā uzņēmēja I.Lāce no Sabiles uzsver, ka *sociāls* ne vienmēr nozīmē darbu ar riska grupām – viņa vienmēr aizstāv dabu. Bet Kuldīgā skanēja stāsts par mēģinājumu sakustināt Sabili.

„Esmu uzaugusi Liepājā, kas iemācīja to, ka vidusskolas laiku vajag izmantot arī dažādām aktivitātēm. Eksperimentēšanas laiks deva pamatus, ko darīt tālāk. Diezgan ilgi esmu bijusi

Ieva Lāce

Sociālā uzņēmēja gan Latvijā, gan Āfrikā. Mēģina sakustināt Sabili ar koprades telpu *Sarades namiņš* un citām izpausmēm.

ārzemēs. Pasauli atklāju caur studijām – izmantoju apmaiņas programmas. Biju Indijā, Āfrikā. Āfrikā strādāju programmā, kas nabadzīgām kopienām dod nedaudz naudas, mācot nopelnīt vairāk. Strādājām ar sievietēm, kuru mērķis – lai bērni var iet skolā. Tas ir gana dārgi: mācību maksa, apģērbs, ēdiens. Sjerraleonē sešu nedēļu vietā pavadīju pusotru gadu. Organizēju projektus, strādāju slimnīcā, spēlējos ar bērniem un devos uz ofisiem pie on-

Ieva Lāce: „Man galvā radīji, jo Kuldīgā ieradus no *Sarades* dāvanu tirdziņa. Mēs, rīkotājas, esam tādas ašas stirnu meitenes.”

Palīdzība Sabiles *Sarades namiņa* atjaunotājiem

Ziedot var biedrības *Allnature* kontā. Reģistrācijas numurs: 40008224437, *Swedbank* konta numurs: LV97HABA0551038495631.

kuļiem, kuriem daudz naudas. Pēc tam turpināju studijas, ceļoju pa pasauli, mācījos par globālajiem procesiem.”

PRIEKŠ SEV UN CITIEM

„Ar maģistres grādu nolēmu atgriezties Latvijā, pasaules attīstības projektus likt pie malas un pievērsties vērtībai, ko meklēju visvairāk, – priekam.” Ieva kļuvusi par pasākumu producenti: „Radīju daudz, daudz prieka. Mandarīnu kalnu sākumā gribas apēst visu, bet, kad tikts līdz pusei, sāc skatīties, vai nav arī rasols. Tā man gāja ar prieka radīšanu. Trīs gados iepriecināju teju visas Rīgas elītārās vietas. Sapratu, ka atkal vajag savu dzīvi. Pārcēlos uz Sabili, kur pie vecvecākiem pavadīju skaistas bērnības vasaras un kur uzauzdīs tētis. Sabile bija laimīgā vieta, kur vecmāmiņa no rīta atnesa siltas smalkmaizītes ar rozīnēm, opītis mācīja peldēt.”

JAUKA VIETA ZIEMASSVĒTKOS

„Nolēmu kādu laiku nedarīt neko: ilgi gulēt, lasīt grāmatas, dzert kafiju. Pāris nedēļas tā arī dzīvoju: staigāju no viena pilsētas gala uz otru, sāku mācīties spēlēt klavieres, peldēju. Izdomāju, ka prasās jauka vietēja Ziemassvētkos. Ieraudzīju tukšu ēku, uz kuras rakstīts, ka iznomā. Iegāju centrālajā vietā – *humpalu* veikalā, kur pulcējas pilsētas galvenās dāmas. Izteicu ideju par namiņu, kurā ir klavieres, piparkūkas, svecas. Visas piekrita,

ka vajag. Piedāvāju darīt kopā, noskaidrojot, ko katra varam. Pieteicās piparkūku cepējas, kultūras nama dāmas apsolīja baltas dekorācijas. Uz mēnesi tapa *Rozīņu namiņš*, kurā katru dienu notika brīnumi. Iepriecinājām daudzus, visvairāk sevi. Paši varam un darām, paši priecājamies. Pēc mēneša palika jautājums: „Kas pēc tam?””

NO VĪNA VAKARA LĪDZ TIRDZIŅAM

„Rozīņu namiņā sarīkoju vīna vakaru – paziņu vīndari pierunāju ziedot dzērienu degustācijai, runāt par vīna kultūru. Atnāca divi cilvēki. Labais iznākums – palika skaistas tukšās pudeles. Draugs teica, ka viņam pilna noliktava tādu, kādas Latvijā nevar utilizēt. Izdomājām uztaisīt sociālo uzņēmumu, kas tās pārstrādā. Tā radās *Saradne*, ko reģistrējām 2018. gada sākumā. Rozīņu namiņā ilgāk palikt nevarējām. Atradām citu vietu – atdzīvīnājām vecu ēku, kurā ņemāmie visu vasaru. Bet decembrī *Sarades* namā bija dāvanu tirdziņš ar rozīnīti. Pirms tam tirdziņš sešus gadus notika Kandavā, bet tā rīkotājam tagad pašam veikalīni. Sapratu, ka šī lieta jāturpina, mums bija 178 dizaineru, mājražotāju un amatnieku darbi, ciemiņus cienājam ar tēju, gājām rotaļās, vienmēr klāt bija Ziemassvētku vecītis.” Ieva pārliecināta, ka Sabili izdodas iešūpot, darbojoties tikai kopā.

Inguna Spuleniece
Lailas Liepiņas foto

PĀRDOD

VOLVO V-40, dizelis. Tālr. 29428876.

SIA **AJG plus** – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

Sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 27811870.

MALKU (3 m). Tālr. 27811870.

SIA **Vēvers** pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES** ar piegādi. Cena 150 eiro. Tālr. 26651831.

ATRASTS

30. decembrī pie veikala **Mego** pieklīdīs **MELNS KUCĒNS** ar dzeltenu siksnīņu. Interesēties pa tālr. 26201553.

VĒLAS ĪRĒT

Vēlos īrēt **PUSMĀJU**. Tālr. 27152111.

IZĪRĒ

Lauku **SAIMNIECĪBU, ZEMI**. Atīdzībā – iespēja saimniekot, + brīva īre. Tālr. 29604787 (vakaros).

Esi mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora

307.lv

PĒRK

Nedārgi pērk **DZĪVOKLI** Skrundā ar malkas apkuri. Tālr. 24914134.

Vecus (senus) **MOTOCIKLUS** *Emka, M72, K750, Dņepr, BMW, DKV, IŽ350, IŽ49, Zundap, Panonija, Jawa, ČZ, Minsk*, motorrollerus, mopēdus *Rīga, Gauja* un citus, dokumentus, rezerves daļas, blakusvāģus, riteņus, riepas, varbūt sliktā kārtībā. Tālr. 20334005.

Meklē veclaiķu **DRĒBJU SKAPI** (mēteļiem). Platums 120/150. Tālr. 27646233.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Oša, ozola, bērza **ZĀGBAĻĶUS**. Tālr. 29428876.

SIA **JV Mežs** iepērk **ZARUS** šķeldošanai, gatavu šķeldu, zāģskaidas, apaļkokus krautuvē, kā arī veic apauguma tīrīšanas darbus. Pērkam lapu koku cirsma. Tālr. 26372598.

Nedaudz **SIENA, SALMUS** (arī veco). Tālr. 28785147.

SIA **Valinda** pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Z/š **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Kurzemes Gaļsaimnieks** – **BULĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 29427543, 26569362.

PATEICĪBA

ATA **BROŽAS** piederīgie saka vislielāko un vissirsnīgāko pateicību visiem, visiem, kas sērās bija kopā ar mums. Paldies *Metropolei* un *SIA Vita Brevis*.

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko B (sākums 10. janvārī), BE, C, CE autovadītāju kursus Kuldīgā, Pētera ielā 5. Tālr. 26120089.

90 dienu **IZAICINĀJUMS LIEKAJIEM KILOGRAMIEM!** Grupas tikšanās un tematiskās nodarbības reizi nedēļā. Pieteikties pie veselīga dzīvesveida treneres Žanetes Gravas pa tālr. 26038991.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APĀUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

VAJADŽĪGI

Piedāvāju **DARBU** – saules paneļu montāža. Samaksa 10 eiro/stundā. Ir iespēja strādāt arī brigādēm. Tālr. 25455844, Kaspars Zigners.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

LIDZJŪTĪBAS

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **ALFRĒDA DILĒVIČA** tuviniekiem, no viņa pārāgri atvadoties.

SIA *Skrundas komunālā saimniecība* darba kolektīvs

Laiks apstājas ar skarbu piesitienu, Nav rītdienas, ir tikai vēja balss.

/S.Kaldupe./

Izsakām līdzjūtību **Annai Dilēvičai**, dzīvesbiedru zaudējot.

Kaimiņi

Klusa paliek tēva sēta, Klusa tēva istabiņa; Nav vairs tēva mīļo soļu, Nav vairs tēva padomiņa.

/T.dz./

Patiesi jūtam līdzī un esam kopā ar tevi, **Gunīti**, un tavim mīļajiem skumju brīdī, no tava mīļā tētiņa, vectētiņa atvadoties. Iedzīvotāji **Kalna ielā 20**

Aiz katra paliek dzīve Un pasacītais vārds, Bet atmiņas tik dārgas Sirds ilgi saglabās.

/M.Jansone./

Izsakām līdzjūtību **Anitai Žideļunai**, vīru zaudējot.

SIA *Gabriēla* kolektīvs

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm, Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu. Nostājas blakus tev draugs un klusē, Kaut vai tā lai tev palīdzētu.

/O.Lisovska./

Anitiņ, izsakām līdzjūtību tev un tuviniekiem, **GUNTI** zemes klēpī guldot. **Kolēģītes**

Tie savādi skumīgie mirkļi... Tad palīdzēt var tikai viens, Ja kādu atmiņu gaišu Tu savā dvēselē sien.

/K.Apškrūma./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Ingunai Šperliņai** un tuviniekiem, no māmiņas un vecmāmiņas atvadoties. **Bijušie klasesbiedri** un audzinātāja

Tik daudz vēl nepateiktā No dzīvē izjustā, Tik daudz vēl nepaveiktā No mūžā cerētā.

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību **AINĀRA MUCENIEKA** tuviniekiem.

Bijušie klasesbiedri un audzinātāja

Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei, Pārtrūkst stīga, un viss ir kluss.

/Ā.Elksne./

Esam kopā ar tevi, **Ingunu**, mammu mūžībā pavadot.

Sonantes dziedātāja

Kā putni aiziet dusēt Gar vakara debess malu, Tā aiziet mūsu mīļie Uz kluso mūžības salu.

/K.Skalbe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Unai Liepiņai**, mammu mūžībā aizvadot.

SIA *Roms K* kolektīvs

✝

Mūžībā aizgājusi **ILGA BARONE** (21.08.1932. – 01.01.2019.). IZVADĪŠANA sestdien, 5. janvārī, 13.00 no Meža kapu kapličas uz Meža kapiem. Piederīgie

✝

Dzīlās sērās paziņojam, ka no mums pēkšņi šķīries mūsu mīļais vīrs, tētis un vectētiņš **ALFRĒDS DILĒVIČS**. Atvadīšanās 6. janvārī 12.00 *Skrundas apbedīšanas birojā*. Piederīgie

PAZIŅOJUMS!

Nekustamais īpašums:

Transporta firma **SIA MOBILE-A** tiesiskās aizsardzības procesa ietvaros saskaņā ar TAP plānu pārdod par labu **SIA Rietumu nafta** un **VID** iekārtoto funkcionāli saistīto nekustamo īpašumu **Kaļķu ielā 16**, **Kuldīgā** (kadastra numuri 62010050032 un 62015050027), un **Akmeņu ielā 2**, **Kuldīgā** (kadastra numurs 62010050076). Kopā ar nekustamajiem īpašumiem tiek pārdoti ar tiem neatdalāmi saistītie nekustamā īpašuma piederumi (pamatlīdzekļi) – divi apkures katli un vārti.

Pēc nekustamo īpašumu iegādes jaunajam īpašniekam uz atsevišķa līguma pamata ir jānodod nomā transporta firma **MOBILE-A** daļa no nekustamā īpašuma, par ko puses vienojas atsevišķi, tajā skaitā attiecīgus nosacījumus ietverot pirkuma līgumā.

Nekustamie īpašumi tiek pārdoti par augstāko piedāvājumu, kas nevar būt zemāks par 123 000,00 EUR. Piedāvājumus var iesniegt 2 (divu) nedēļu laikā no sludinājuma publicēšanas dienas. Piedāvājumā jāietver piedāvātā cena, pircēja vārds, uzvārds un personas kods vai juridiskas personas nosaukums un reģistrācijas numurs, adrese, kā arī apliecinājums veikt pilnu piedāvātās cenas samaksu pārdevēja noteiktajā termiņā un apliecinājums iznomāt daļu no nekustamā īpašuma.

Jautājumu gadījumā lūdzu sazināties ar transporta firmu **MOBILE-A** pa tālruni 29401491 vai e-pastā: mobile-a@apollo.lv.

Kustamā manta:

Transporta firma **SIA MOBILE-A** tiesiskās aizsardzības procesa ietvaros saskaņā ar TAP plānu pārdod par labu pamatlīdzekļus (kopā 22 vienības), kas sastāv no dažādām iekārtām, kas paredzētas transportlīdzekļu remontdarbu veikšanai.

Manta tiek pārdota par augstāko piedāvājumu, kas nevar būt zemāks par 12 000,00 EUR (kam tiks pieskaitīts PVN). Piedāvājumus var iesniegt 2 (divu) nedēļu laikā no sludinājuma publicēšanas dienas. Piedāvājumā jāietver piedāvātā cena (atsevišķi norādot cenu bez PVN un PVN summu), pircēja vārds, uzvārds un personas kods vai juridiskas personas nosaukums un reģistrācijas numurs, adrese, kā arī apliecinājums veikt pilnu piedāvātās cenas samaksu pārdevēja noteiktajā termiņā.

Jautājumu gadījumā lūdzu sazināties ar transporta firmu **MOBILE-A** pa tālruni 29401491 vai e-pastā: mobile-a@apollo.lv.

Pelču speciālā internātpamatskola-attīstības centrs

(90000035938) aicina darbā

INTERNĀTA SKOLOTĀJU (alga 720 eiro) un **SOCIĀLO PEDAGOGU** (alga 800 eiro) ar atbilstošu izglītību.

CV un motivācijas vēstuli sūtīt e-pastā: pelci_sk@kuldiga.lv vai inara@kuldiga.lv, tālr. 29130297, 63326138.

SKRUNDAS NOVADA PAŠVALDĪBA (90000015912) izsludina pieteikšanos uz amatu

SIA Skrudas komunālā saimniecība vadītājs/-a (atalgojums 1300,00 EUR mēnesī).

Ar amatu kandidātam izvirzītājām prasībām var iepazīties **Skrundas novada pašvaldībā** vai mājas lapā www.skrunda.lv. **Pretendentiem pieteikties līdz 2019. gada 18. janvārim (ieskaitot), sūtot norādītos dokumentus:** Raiņa ielā 11, Skrundā, Skrudas novadā, LV-3326, vai e-pastā: dome@skruna.lv. Sīkāka informācija pa tālr. 29555335 (izpilddirektors Guntis Putniņš).

Jaunumi arī portālā
www.kurzemnieks.lv!

SEN

Jauns sporta veids

Kuldīgas teātra parastie apmeklētāji – skolu jaunatne (vīriešu kārtas) un citi dažu klasu *absolventi* atraduši jaunu sportu: izrādes starpbrīžos koridorā uz sētas pusi tie ekonomam izgriež spuldzes, atplēš šepseļus un obligatoriski katru reizi apgāž aiz durvīm esošo ūdens mucu, ja tā pilna ūdens. Pagājušās svētdienas izrādēs starpbrīdī piedevām vēl pa koridoru nostādīja kļieģeļus rindā, lai gājēji pa kļieģeļiem kļuptu un nodauzītu pieres vaj nolauztu kaklus. Tas šiem varoņiem, jādomā, darītu lielu prieku. It īpaši, ja gājējs pagādītos kāds skolmeistars, sak, tas par divnieku.

Kuldīgas Vēstnesis pirms 100 gadiem

JOKI

– Kā sievietes izvēlas šampūnus?
– Firma, efektivitāte, sastāvs, kvalitāte, dizains, atsauksmes, smarža...
– Un kā vīrieši to izvēlas?
– Galvenais, lai būtu rakstīts *šampūns!*

.....
Futbolists lielās sievai:
– Šodien iesitu divus vārtus!
– O, kāds malacis! Kāds bija rezultāts?
– 1:1.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 4. JANVĀRĪ

Dienas garums – 6 st. 57 min.
Saulē lec 9.00, riet 15.57.

Naktī -3°...-6°

R Z A D
1-5 m/s

Dienā 0°...+2°

R Z A D
3-4 m/s

RĪT, 5. JANVĀRĪ

Dienas garums – 6 st. 58 min.
Saulē lec 9.00, riet 15.58.

Naktī +3°...-1°

R Z A D
4-5 m/s

Dienā -2°...-3°

R Z A D
5-6 m/s

PARĪT, 6. JANVĀRĪ

Dienas garums – 7 st. 1 min.
Saulē lec 8.59, riet 16.00.

Naktī -3°...-4°

R Z A D
3-4 m/s

Dienā -4°...-5°

R Z A D
2-3 m/s

KULDĪGAS NOVADA GADA BALVA SPORTĀ 2018
11. JANVĀRĪ PLKST 19:00 KULDĪGAS KULTŪRAS CENTRĀ

AICINĀM VISUS SPORTISTUS, ATBALSTĪTĀJUS, SPORTA ENTUZIASTUS, TIESNEŠUS

UZ "KULDĪGAS NOVADA GADA BALVA SPORTĀ 2018" APBALVOŠANAS SVINĪGO PASĀKUMU.

PROGRAMMA:
SVINĪGĀ APBALVOŠANA
PĒC SVINĪGĀS APBALVOŠANAS BALLE KOPĀ AR GRUPU VIA "SIENĀZI"

PIETIEŠANĀS PIE SAILAS JANSONES, RAKSTOT UZ IPASTU: JANSONESAILA@INBOX.LV VAI ZVANOT UZ TEL:26579494

FLORBOLS

Uzvaras svētku priekšvakarā

Ar divām uzvarām pirms Ziemassvētkiem līdzjutējus mājas spēlēs iepriecināja florbola klubs *Kuldīga/KNSS*, uzveicot komandas no Liepājas un Talsiem.

23. decembrī mūsējie uzņēma

klubu *Talsi/Zerorisk*, ar kuru aizvadīja gada pēdējo maču. Kuldīdznieki uzvaru izcīnīja pēcspēles metienu sērijā, pretiniekus pieveicot ar 5:4. Par labāko spēlētāju atzīts Andris Eglītis.

Dienu iepriekš kuldīdznieki

pieveica Liepājas komandu *Kurši 2* – mājinieki bija pārliecinošā vadībā un cīņu beidza ar rezultātu 11:7. Labākais spēlētājs – Roberts Bambāns.

STRĪTBOLS

Deandrē un Labie – pirmie

Pēc sportistu ierosinājuma Skrundā notika strītbola sacensības. Turnīrā spēlēja septiņas vienības.

Pirmajā grupā (14–17 gadi) uzvarēja komanda *Deandrē* (Dāvis Stepanskis, Rolands Folkheims,

Markuss Matīss Zommers), 2. vietā – *Hančo* (Kārlis Dureika, Rihards Miķelsons, Roberts Jansons).

Otrajā grupā (18+) 1. vietā komanda *Labie* (Edgars Kaneniekis, Ainārs Pāvils, Kristers Plūme,

Artjoms Zaharovs), 2. – *Kyrie* (Renārs Šeflers, Maksis Polis, Arnolds Freibergs, Klāvs Kairo), 3. – *Vasara* (Edijs Kristis Kudors, Toms Stepanskis, Roberts Prindulis).

TELPU FUTBOLS

Titulu kāro 11

Gada izskaņā tika dots starts *Kuldīgas novada čempionātam telpu futbolā, kurā dalību apstiprinājušas 11 komandas.*

Par novada uzvarētāja godu

cīnās *Turlava, Kabile, Nikers* (Kuldīga), *Zibens* (Kuldīga), *Zvejnieks* (Liepāja), *Skrunda, Alsunga, Vārme, Ēdole, Ēdole U-18, Nikers U-19/KNSS.*

29. decembra spēļu rezultāti: *Nikers U-19/KNSS – Vārme* 9:0, *Nikers – Kabile* 5:4, *Ēdole – Zvejnieks* 6:4, *Turlava – Kabile* 6:4, *Zibens – Ēdole U-18* 14:4.

PĒTĪJUMS

Populārākais pērn – futbols

Aizvadītajā gadā par populārāko sporta veidu Latvijas iedzīvotāji atzinuši futbolu, tā liecina mediju aģentūras *Mindshare* pētījuma rezultāti.

Otrajā vietā ir basketbols, bet trešajā vieglatlētika.

Latvijas sporta veidu tops rudenī veidots septiņo reizi, tajā

apkopoti dati par sporta nozares aktualitātēm un attīstības tendencēm kopš 2009. gada. Pētījumā analizēti 55 sporta veidi, kuru popularitātes indekss noteikts, balstoties uz sabiedrības aktīvo un pasīvo līdzdalību, sporta veidu statistiskajiem rādītājiem, kā arī kopējo sporta notikumu audi-

toriju televīzijā un interneta vidē. Aptauja liecina, ka 60% Latvijas iedzīvotāju vecumā no 15 līdz 74 gadiem pēdējā gada laikā vismaz reizi mēnesī ir sportojuši, 40% to darījuši reizi nedēļā un biežāk. Aktīvāki ir vīrieši vecumā līdz 34 gadiem.

VESELĪBAS CENTRS 4 SPECIĀLISTI KULDĪGĀ!

11. JANVĀRĪ

NO PLKST. 11:00-18:00
KULDĪGAS SLIMNĪCĀ, AIZPUTES IELĀ 22
KONSULTĒS UN PIENĒMS PACIENTUS
FLEBOLOGS:

Dr. INTS ŪDRIS
"Veselības centrs 4" filiāles
"Baltijas Vēnu klīnika" asinsvadu ķirurģs, flebologs.
Klīnikas vadošais speciālists.
RAKUS asinsvadu ķirurģs.

Cenas:

Flebologa konsultācija+ kāju vēnu DUPLEX sonogrāfija
40 EUR

Pieraksts pa tālr.: 20 550 550
9.00 - 17.00 darba dienās

UZZINI VAIRĀK: 20 550 550

www.vc4.lv

JANVĀRA ERUDĪTS

Kur decembrī tika atklāts slavenā tēlnieka Kārļa Zāles 1939. gadā veidotais piemineklis brīvības cīņās kritušajiem iedzīvotājiem? Pirms vairākiem gadu desmitiem pieminekli tam paredzētajā vietā neizdevās uzlikt, jo iecerei svītru pārvilkta karš un okupācija.

Atbildes līdz 7. janvāra 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.
Atbilde: Raitis Černais no 1993. līdz 2004. gada 22. decembrim bija Latvijas Valsts kontrolieris.

Pareizi atbildējuši: Indra Ābelīte, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Daina Gerente, Mārcis Arājs, Ingars Neimanis, Jānis Eglītis.

Konkursu atbalsta gardumnīca Šarlote.

PA ISTAM GARŠIGI

Pirmdien, 7. janvārī, 17.00

E.Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolas zālē
pianistes **Katrīnas Krojas (Vācija) koncerts.**

Kalendārs 2019. gadam!

- Kurzemnieka redakcijā;
- apgāda *Zvaigzne ABC* grāmatnīcā Kuldīgā, Mucenieku ielā 33;
- J.Rozes grāmatnīcā Kuldīgā (veikalā *Rimi*);
- veikalā *Dārziņš* Kuldīgā, Baznīcas ielā 15;
- veikalā *Jumis* Skrundā, Raiņa ielā 10.